

NOTAT

13. oktober 2020

Høringsnotat vedrørende udkast til lovforslag om ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder og lov om kapitalmarkeder og om ophævelse af lov om finansiell stabilitet (*Ændringer som følge af revisioner af kapitalkravsdirektivet (CRD V) og krisehåndteringsdirektivet (BRRD II) mv.*)

1. Indledning

Med lovforslaget gennemføres en række forskellige ændringer af den finansielle regulering for at implementere to direktiver i dansk ret.

Formålet med nærværende lovforslag er overordnet at styrke kreditinstitutternes robusthed og øge den finansielle stabilitet, samtidig med at de understøtter kreditformidling, vækst og beskæftigelse.

Med lovforslaget foreslås bl.a. en række ændringer, der implementerer dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/878 af 20. maj 2019 (CRD V), der bl.a. gennemfører en række internationale standarder og ændrer kapitalkravsreglerne for kreditinstitutter.

Forslaget blev præsenteret som en del af en pakke af forslag, der er også inkluderer revision af kapitalkravsforordningen (CRR II), som har til hensigt at styrke de finansielle virksomheders modstandsdygtighed mod fremtidige finansielle kriser yderligere.

Med lovforslaget foreslås desuden en række ændringer af den finansielle lovgivning, som skal sikre efterlevelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/879 af 20. maj 2019 (BRRD II), der ændrer i de europæiske krisehåndteringsregler, som blev indført i kølvandet på finanskrisen. Ændringerne sigter mod at bringe reglerne på linje med internationale standarder.

En sund, stabil og velfungerende finansiell sektor er en forudsætning for vækst og beskæftigelse. Det sikres bl.a. gennem de nye regler i BRRD II, der skal sikre kreditinstitutternes tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet, som muliggør en smidig og effektiv tabsabsorbering og rekapitalisering af nødlidende institutter med minimal indvirkning på skatteyderne og den finansielle stabilitet.

Derudover foretages en række mindre ændringer i den finansielle lovgivning.

Lovforslaget blev sendt i høring den 30. juni 2020 med frist for høringsvar den 17. august 2020. Der er modtaget 9 høringsvar, heraf 5 med bemærkninger.

De væsentligste bemærkninger fra de hørte parter til de enkelte emner i lovudkastet gennemgås og kommenteres nedenfor.

Visse høringsvar har givet anledning til redaktionelle og tekniske ændringer og præciseringer i lovtæksten og bemærkningerne. Disse ændrer ikke ved substansen i de pågældende forslag til lovbestemmelser og omtales derfor ikke nærmere i dette notat.

2. Bemærkninger til konkrete emner

Kommenteringen af høringsvarene tager udgangspunkt i følgende overordnede opdeling:

2.1. Krisehåndtering

2.1.1. Krav om nedskrivningsegne passiver for pengeinstitutter

2.1.2. Krav om gældsbuffer (gældsbufferkrav) for realkreditinstitutter

2.1.3. Begrænsning af et instituts besiddelser af nedskrivningsegne passivinstrumenter i andre institutter

2.1.4. Finanstilsynets beføjelse til at begrænse institutters udlodninger

2.1.5. Kontraktmæssig anerkendelse af beføjelser

2.2. Undtagelse af Finansiell Stabilitet fra dele af databeskyttelsesforordningen

2.3. Den systemiske buffer

2.4. SIFI-udpegning

2.5. Det individuelle solvensbehov

2.6. Vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag

2.7. Brud på det kombinerede kapitalbufferkrav samt gearingsgradbufferkravet

2.8. Specifikke likviditetskrav for systemiske likviditetsrisici

2.9. Fit & proper

2.10. Indgrebsmulighed ved manglende egnethed

2.11. Krav om kollektiv egnethed i bestyrelsen

2.12. Aflønningsreglerne

2.13. Eksponeringer mod nærtstående

2.14. Ny afgiftsmodel for betalingsinstitutter og e-pengeinstitutter

2.15. Bemyndigelse til at fastsætte kompetencekrav for ansatte i investeringsforvaltningsselskaber

2.1. Krisehåndtering

2.1.1. Krav om nedskrivningsegne passiver (NEP-krav)

2.1.1.2. Fastsættelse af NEP-krav for ikke-SIFI'er

Nationalbanken bemærker, at det er vigtigt, at lovforslaget i større grad forholder sig til håndtering af nødlidende eller forventeligt nødlidende ikke-SIFI'er samt fastsættelse af NEP-kravet for disse. Nationalbanken støtter, at der foretages en kontrolleret afvikling af mindre og mellemstore institutter. En sådan afvikling kræver imidlertid ikke, at instituttet rekapitaliseres, og derfor er det ikke nødvendigt at fastsætte et rekapitaliseringsbeløb, der er større end nul for disse institutter. Ved afvikling af mindre og mellemstore institutter er der ikke samme hensyn til samfundsøkonomien og den finansielle stabilitet som ved afvikling af SIFI'er.

Kommentar

Kontrolleret afvikling af små og mellemstore institutter er af hensyn til den finansielle stabilitet hensigtsmæssig frem for konkurs. Det medvirker til at forhindre mistillid hos bankkunder og dermed risikoen for et "run" på et potentielt nødlidende pengeinstitut. Det har derfor været praksis siden finanskrisen, at små og mellemstore nødlidende institutter afvikles kontrolleret.

Det har endvidere på baggrund af erfaringerne fra håndteringen af bl.a. Amagerbanken og Fjordbank Mors været vurderet hensigtsmæssigt at minimere risikoen for, at simple kreditorer, herunder indskydere, bærer tab. Der er derfor behov for et rekapitaliseringsbeløb større end nul.

Det følger yderligere af Finanstilsynets principper for fastsættelse af NEP-krav for mindre pengeinstitutter af 30. oktober 2017, at brancheorganisationerne (Lokale Pengeinstitutter og Finans Danmark) og Finanstilsynet er nået til enighed om, at målet for håndtering af udfordrede institutter er private løsninger. Finansiell Stabilitet vil efter en overdragelse forventeligt frasælge de sunde dele og videreføre de dårlige i et broinstitut i regi af Finansiell Stabilitet. I overensstemmelse med denne model fastlægges et

NEP-krav, der er større end ved konkurs og mindre end ved videreførelse, som er den afviklingsstrategi, der anvendes for SIFI'er.

Det følger derfor af bemærkningerne til det foreslåede § 266, stk. 1, at for mindre og mellemstore pengeinstitutter forventes en videreførelse af de mere enkle afviklingsprocesser, hvor der anvendes afviklingsforanstaltninger med det formål at videreføre visse aktiviteter midlertidigt med en pengeinstituttilladelse, men uden at instituttet vender tilbage til markedet som selvstændigt pengeinstitut. NEP-kravet vil skulle afspejle dette. For de mindre og mellemstore pengeinstitutter forventes det derfor, at rekapitaliseringsbeløbet vil være højere end nul, fordi de som udgangspunkt ikke håndteres ved konkurs, men samtidig vil det være lavere end for de systemiske pengeinstitutter.

Det vurderes hensigtsmæssigt at tydeliggøre i bemærkningerne til lovforslaget, at den nuværende tilgang til krisehåndtering af små og mellemstore pengeinstitutter videreføres. Det vil skabe større klarhed om håndteringen af ikke-SIFI'er. Det anføres derfor bl.a. i bemærkningerne, at afvikling af små og mellemstore pengeinstitutter vil inkludere brug af bail-in kombineret med virksomhedssalg og oprettelse af et broinstitut. Et broinstitut etableres i tilfælde af, at det ikke er muligt at afslutte et salg af virksomheden lige efter beslutningen om afvikling. Herudover vil det fremgå af bemærkningerne, at den nuværende tilgang til beregningen og fastsættelse af NEP-krav for små og mellemstore pengeinstitutter forventes videreført.

2.1.1.3. NEP-kravets rekapitaliseringsbeløb

Finans Danmark og LOPI bemærker, at bemærkningerne til §§ 266-269 klart bør reflektere, at det nødvendige beløb til rekapitalisering af instituttet kan fastsættes på baggrund af en forventning om, at et rekapitaliseret institut må forventes at have en betydeligt mindre balance efter afvikling. Tilsvarende bør det gøres klart i bemærkningerne, at afviklings- og tilsynsmyndigheden skal drøfte behovet for ændring af søjle II-kravet efter afvikling i den forstand, at der med BRRD II tages højde for, at søjle II-krav i udgangspunktet vil være lavere efter afvikling.

Kommentar

Ved fastsættelse af NEP-kravets rekapitaliseringsbeløb skal afviklingsmyndigheden anvende de senest indberettede værdier for den relevante samlede risikoeksponering justeret for eventuelle ændringer som følge af afviklingshandling, der er fastlagt i afviklingsplanen. Det følger af artikel 45 c, stk. 3, i BRRD II.

Bestemmelsen vil blive implementeret i en bekendtgørelse i forbindelse med udmøntningen af hjemlen i det foreslåede § 267 h. Det vurderes dog hensigtsmæssigt at uddybe bemærkningerne til det foreslåede § 267 h, så det også på dette område sikres, at der foretages en direktivnær implementering. Det anføres derfor bl.a. i bemærkningerne, at Finanstilsynet ved fastsættelsen af rekapitaliseringsbeløbet skal anvende de senest indberettede værdier for de relevante samlede eksponeringsmål justeret for eventuelle ændringer som følge af afviklingshandlinger, der er fastlagt i afviklingsplanen. Finanstilsynet ned- eller opjusterer det beløb, som svarer til kravet i § 124 i lov om finansiel virksomhed (solvensbehovet), med henblik på at fastsætte det krav, der skal gælde for afviklingsenheden efter gennemførelsen af den fortrukne afviklingsstrategi.

2.1.1.4. Passiver, der anvendes til at opfylde NEP-kravet for afviklingsenheder

Finans Danmark og LOPI bemærker, at det fremgår af lovforslaget, at nedskrivningsegne passiver, der anvendes til opfyldelse af NEP-kravet, ikke samtidig må anvendes til opfyldelse af gældsbufferkravet. Det bør gøres klart i bemærkningerne, at hverken BRRD I eller BRRD II indeholder et sådant krav, hvorfor der er tale om et dansk særkrav.

Kommentar

Nedskrivningsegne passiver, der anvendes til at opfylde et NEP-krav, som skal opfyldes på konsolideret niveau, må ikke samtidig anvendes til at opfylde eller finansiere passiver, der indgår i opfyldelsen af gældsbufferkravet. Der er tale om en videreførelse af den gældende bestemmelse.

Det er korrekt, at bestemmelsen er en national regel, og udgør ikke en implementering af hverken BRRD eller BRRD II, hvilket skal ses i sammenhæng med, at danske realkreditinstitutter er undtaget fra NEP-kravet, men i stedet omfattet af et gældsbufferkrav. Der er tale om to særskilte krav. I koncerner, hvor der både indgår virksomheder omfattet af kravet om nedskrivningsegne passiver og virksomheder omfattet af gældsbufferkravet, kan passiver til opfyldelse af kravet om nedskrivningsegne passiver derfor ikke samtidig anvendes til at opfylde eller finansiere gældsbufferkravet og omvendt. Det kan med fordel tydeliggøres i bemærkningerne.

Bestemmelsen sikrer, at koncernerne har udstedt tilstrækkelige passiver til både at opfylde deres NEP-krav, som alene gælder for deres pengeinstitut(ter), og de kapital- og gældsbufferkrav, der gælder for deres realkreditinstitut(ter). Hvis det var tilladt at benytte de samme passiver til opfyldelse af hhv. gældsbufferkrav og NEP-krav, ville der ikke være tilstrækkelige

passiver til, at afviklingsstrategierne for disse koncerner ville være troværdige og gennemførlige.

2.1.1.5. Passiver, der anvendes til at opfylde NEP-kravet for dattervirksomheder til afviklingsenheder, men som ikke selv er afviklingsenheder

Finans Danmark og LOPI bemærker, at det foreslåede § 267 e, nr. 4, litra f, ikke er en direktivnær implementering, som det er angivet i bemærkningerne til bestemmelsen.

Kommentar

Det følger af artikel 45 f, stk. 2, litra a, nr. vi, i BRRD II, at passiver, som anvendes til at opfylde NEP-kravet for en dattervirksomhed af en afviklingsenhed, men som ikke selv er en afviklingsenhed, skal opfylde betingelsen om, at bestemmelser, som regulerer forpligtelsen, ikke eksplicit eller implicit angiver, at forpligtelsen vil blive opkrævet, indfriet, tilbagebetalt eller genkøbt før udløb.

Bestemmelsen er i det foreslåede § 267 e implementeret således, at virksomheden ikke kan opkræve, indfri, tilbagebetale eller genkøbe forpligtelsen før udløb. Bestemmelsen kan implementeres mere direktivnært, hvorfor den foreslåede implementering tilpasses, så ordlyden af bestemmelsen svare til ordlyden af artikel 45 f, stk. 2, litra a, nr. vi, i BRRD II.

2.1.1.6. Finanstilsynets beføjelse til at justere subordinationskravet for afviklingsenheder

Nationalbanken anerkender fordelene ved et krav om, at NEP-kravet skal opfyldes med kapitalinstrumenter og gældsforpligtelser, der bærer tab før simple krav ved afvikling og konkurs, et såkaldt "subordinationskrav". Subordinationskravet er med til at sikre gennemsigtighed og klare juridiske rammer for, hvilke kreditorer der skal bære tab, og hvilke midler der skal være til rådighed til rekapitalisering af et institut i en afviklingssituation. Hertil kommer, at et subordinationskrav også gør det operationelt nemmere for afviklingsmyndighederne at håndtere afviklingen af et institut. Af de grunde støtter Nationalbanken, at lovforslaget udnytter direktivets rammer og stiller krav til banker om, at flest mulige af de kapitalinstrumenter og gældsforpligtelser, der skal opfylde NEP-kravet, bærer tab før simple krav ved afvikling og konkurs. Som konsekvens heraf er Nationalbanken også enig i at øge subordinationskravet for flere end 30 pct. af de største og mest systemisk vigtige institutter.

Finans Danmark og LOPI bemærker, at lovforslaget giver klare indikationer af, at Finanstilsynet vil overimplementere EU-reglerne ved at vælge det højest mulige subordinationskrav. Det vil være meget uhensigtsmæssigt, da det øger bankernes omkostninger og derved hæmmer deres muligheder for at understøtte dansk økonomi. Endvidere bør det fremgå af lovforslaget, at såfremt Finanstilsynet udnytter sin beføjelse og justerer subordinationskravet opad, er der tale om overimplementering, der alt andet lige vil føre til øgede omkostninger for danske husholdninger og virksomheder. Det skyldes, at danske institutter i givet fald underlægges et højere subordinationskrav, end der forventes i resten af EU.

Kommentar

Efter det foreslåede § 267 c skal Finanstilsynet fastsætte, at en andel af NEP-kravet skal opfyldes med forpligtelser, der er efterstillet simple krav, dvs. et subordinationskrav for danske SIFI'er. Finanstilsynet får endvidere beføjelse til at justere kravet ned til en minimumsgrænse og op til en maksimumsgrænse.

Formålet med subordinationskravet er bl.a. at skabe en højere grad af gennemsigtighed for kreditorerne og understøtte en troværdig og gennemførlig afvikling af en nødlidende bank m.v.

Hvis der skulle opstå en afviklingssituation, hvor der er behov for at nedskrive eller konvertere passiver, vil de subordinerede instrumenter absorbere tab først. Subordinationskravet understøtter derfor en troværdig og gennemførlig afvikling og reducerer risikoen for evt. efterfølgende erstatningskrav. Den øgede transparens i forhold til kreditorernes risiko i tilfælde af en evt. afvikling bør også lede til en passende prissætning af den subordinerede gæld.

Finanstilsynet fastsætter i dag krav om, at NEP-kravet skal opfyldes med passiver, der bærer tab før simple krav. Alle danske pengeinstitutter skal således allerede i dag opfylde et fuldt subordinationskrav. Ifølge BRRD II kan afviklingsmyndighederne vælge at fastsætte krav om maksimal subordination for mere end 30 pct. af SIFI'erne. Det foreslås at gøre brug af denne mulighed, således at Finanstilsynet får beføjelse til at justere kravet om subordination op til maksimumsgrænsen for alle de omfattede danske virksomheder.

Det vil understøtte en troværdig og gennemførlig afvikling af et nødlidende institut, og reducerer risikoen for, at staten vil skulle træde til i en afviklingssituation, ligesom det reducerer risikoen for evt. efterfølgende erstatningskrav fra kreditorer m.v. Desuden betyder den lavere risiko for tab for indskydere og andre simple kreditorer, at der er mindre risiko for, at indskydere trækker deres indskud ud af pengeinstitutter, der af indskyderne

vurderes at være i risiko for at få solvens- eller likviditetsmæssige problemer.

Med lovforslaget vil subordinationskravet som følge af de nye beregningsprincipper blive lavere, end det er i dag. Pengeinstitutterne vil derved opleve en lempelse i forhold til i dag.

I forhold til meromkostninger for institutterne som følge af højere subordinationskrav, er der i øvrigt ud fra en økonomisk (teoretisk) synsvinkel ikke argumenter for, hvorfor en ændring af institutternes finansieringsstruktur skulle føre til højere samlede finansieringsomkostninger, hvis ikke risikoen på deres aktiver har ændret sig. Højere omkostninger til udstedelse af mere subordinerede instrumenter bør i udgangspunktet opvejes af, at risikoen for tab på institutternes foranstillede forpligtelser reduceres, hvilket reducerer finansieringsomkostningerne for disse instrumenter. Desuden betyder den større mængde af subordinerede midler, at de relative tab på de subordinerede forpligtelser vil være lavere i en afviklingssituation, da der vil være flere om at dele tabene.

Selv i det tilfælde, at et instituts finansieringsomkostninger måtte stige som følge af de højere subordinationskrav - til trods for at risikoen på instituttets aktiviteter er den samme - vil det med stor sandsynlighed kunne tilskrives, at subordinationskravet har gjort det mere troværdigt, at der ikke vil blive anvendt offentlige midler til at hjælpe instituttet, såfremt instituttet bliver nødlidende. Det er i overensstemmelse med hele hensigten bag BRRD.

Det vurderes på den baggrund ikke at være behov for at justere i lovforslaget.

2.1.1.7. Indfasning af NEP-kravet og subordinationskravet

Finans Danmark og LOPI foreslår, at indfasningen af subordinationskravet sker gradvist fra lovens ikrafttrædelse frem til 2024, som BRRD II giver mulighed for. Hvis indfasningen ikke anvendes vil der være tale om overimplementering af direktivet.

Kommentar

De omfattede virksomheder skal opfylde NEP-kravet og subordinationskravet den 1. januar 2024, jf. lovforslagets § 5, stk. 6. I tillæg hertil vil der i overensstemmelse med BRRD II blive fastsat delmål, som virksomhederne skal opfylde den 1. januar 2022. Delmålet skal, ifølge direktivet, sikre en lineær opbygning af nedskrivningseggede passiver. Herved sikres en gradvis opbygning af virksomhedernes tabsabsorberings- og rekapitaliserings-

kapacitet, som er en forudsætning for, at de kritiske funktioner i en nødlidende virksomhed kan videreføres. Bestemmelsen betyder, at delmålet for virksomheder, der allerede opfylder NEP-kravet i dag, formentlig vil være, at NEP-kravet også skal være opfyldt i 2022. Lovforslaget tager derfor på den ene side hensyn til virksomhederne, der gradvist vil skulle opfylde kravet til nedskrivningsegne passiver, og på den anden side hensyn til, at virksomhederne skal kunne restruktureres eller afvikles uden brug af skatteydernes penge og på en måde, hvor kunderne vil kunne fortsætte deres forretninger i restrukturerings- eller afviklingsperioden. Den foreslåede overgangsordning udgør en direktivnær implementering. Implementeringen svarer til den implementering, som fx Sverige, Norge og Tyskland forventer at anvende.

I forlængelse heraf skal det bemærkes, at de danske SIFI'er allerede i dag opfylder deres NEP-krav og har subordinerede nedskrivningsegne passiver, der overstiger de maksimale krav om subordination, der kan fastsættes efter de nye regler.

Finanstilsynet får desuden mulighed for, hvis det er behørigt begrundet og hensigtsmæssigt, efter høring af Finansiell Stabilitet, at fastsætte en frist efter den 1. januar 2024. Det er Finanstilsynet som afviklingsmyndighed, der har kompetencen til at fastsætte en frist efter den 1. januar 2024 og fastsætte delmål, der skal sikre en lineær opbygning.

2.1.1.8. Erhvervsministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om NEP-krav i en bekendtgørelse

Finans Danmark og LOPI finder det uhensigtsmæssigt, at der gives bemyndigelse til at implementere bestemmelser fra et EU-direktiv i en bekendtgørelse. Det er samtidig stærkt uhensigtsmæssigt, at det ikke fremgår klart af bemærkningerne til bemyndigelsesbestemmelsen, hvordan myndighederne vil implementere bestemmelserne i bekendtgørelsen.

Endvidere efterspørger Finans Danmark og LOPI også bemærkninger om, hvorvidt myndighederne forventes at benytte muligheden for at fastlægge et beløb til at opretholde markedstillid, samt hvordan myndighederne i givet fald vil fastlægge dette.

Finans Danmark og LOPI bemærker yderligere, at muligheden for at tillade, at et internt NEP-krav opfyldes med garantier, implementeres direkte i lov om finansiell virksomhed. Endvidere synes der i nogen grad at være tale om lovgivning i bemærkningerne, idet lovgiver i bemærkningerne til bemyndigelsesbestemmelsen giver udtryk for, at muligheden ikke bør anvendes.

Kommentar

BRRD II indeholder en række bestemmelser, der er af mere teknisk karakter i relation til beregning og fastsættelse af NEP-kravet. Tekniske regler implementeres almindeligvis i en bekendtgørelse. I forlængelse af høringssvarene er det fundet hensigtsmægt at uddybe bemærkningerne til bemyndigelsesbestemmelsen i det foreslåede § 267 h, så det fremgår af bemærkningerne, at bestemmelserne implementeres direktivnært.

Det er desuden uddybet i bemærkningerne, at erhvervsministeren bl.a. kan fastsætte, at Finanstilsynet ved fastsættelsen af rekapitaliseringsbeløbet skal anvende de senest indberettede værdier for den relevante samlede eksponeringsmål justeret for eventuelle ændringer som følge af afviklingshandlinger, der er fastlagt i afviklingsplanen. Finanstilsynet ned- eller opjusterer det beløb, som svarer til kravet i § 124 i lov om finansiel virksomhed med henblik på at fastsætte det krav, der skal gælde for afviklingsenheden efter gennemførelsen af den fortrukne afviklingsstrategi.

Bemyndigelsen giver bl.a. også mulighed for at fastsætte nærmere regler for, på hvilket datagrundlag Finanstilsynet skal fastsætte kravet, og hvordan kravet skal opfyldes for væsentlige dattervirksomheder i Danmark af et G-SIFI i et tredjeland, hvor datterselskabet ikke er en afviklingsenhed.

Det er Finanstilsynet som afviklingsmyndighed, der har kompetence til at fastsætte et beløb til at opretholde markedstillid. Størrelsen af beløbet fastsættes, så det sikrer afviklingsenhedens fortsatte levering af kritiske økonomiske funktioner og dens adgang til finansiering uden behov for anden ekstraordinær offentlig finansiel støtte end bidrag fra Afviklingsformuen efter gennemførelsen af afviklingsstrategien. De nærmere regler fastsættes i den bekendtgørelse, som lovforslaget giver hjemmel til.

Det følger af artikel 45 f, stk. 5, i BRRD II, at afviklingsmyndigheden kan tillade, at NEP-kravet for en dattervirksomhed, som ikke selv er en afviklingsenhed, kan opfyldes med en garanti stillet af afviklingsenheden. Det er hensigten, at bestemmelsen implementeres i en bekendtgørelse, som skal udstedes i medfør af det foreslåede § 267 h. Det følger af bemærkningerne til det foreslåede § 276 h, at Finanstilsynet skal anvende muligheden restriktivt. For at undgå at begrænse muligheden for at gøre brug af denne mulighed på forhånd tilpasses bemærkningerne til det foreslåede § 267 h, så bemærkningerne ikke angiver, hvordan Finanstilsynet bør anvende muligheden for at tillade, at NEP-kravet opfyldes med garantier.

2.1.1.9. Fastsættelse af NEP-krav på konsolideret niveau

Nationalbanken bemærker, at der for afviklingskoncerner skal fastsættes et NEP-krav på konsolideret niveau. Det fremgår af lovforslaget, at realkreditinstitutter som følge af undtagelsen fra NEP-krav ikke skal indgå i konsolideringen ved fastsættelse af NEP-krav for koncernen. Det harmonerer ikke med afviklingsstrategien for SIFI-koncernerne, som indebærer, at hele

koncernen skal rekapitaliseres og videreføres. Lovforslaget bør forklare, hvordan realkreditinstitutternes balance beregningsteknisk skal ekskluderes fra konsolideringen af NEP-kravet til koncernen.

Kommentar

En koncern, der er udpeget som afviklingsenhed, skal opfylde NEP-kravet på konsolideret grundlag. Det indebærer, at kravet fastættes for afviklingskoncernen som helhed. Virksomheder, der ikke er omfattet af NEP-kravet, skal ikke indgå i konsolideringen. De danske realkreditinstitutter er undtaget fra NEP-kravet og skal i stedet opfylde et gældsbufferkrav.

Det bemærkes, at virksomheder, der ikke er omfattet af NEP-kravet, heller ikke i dag indgår i konsolideringen. Lovforslaget og BRRD II præciserer således, hvad der allerede gælder i dag.

Kapitel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (CRR) fastsætter endvidere rammerne for, hvordan der konsolideres for de omfattede virksomheder. Det er derfor ikke hensigtsmæssigt eller nødvendigt at fastsætte en beregningsteknisk tilgang i bemærkningerne til lovforslaget.

NEP-kravet for pengeinstitutter og gældsbufferkravet for realkreditinstitutter er sammen med til at sikre afviklingsstrategien for SIFI-koncerner, hvori der indgår både pengeinstitut(ter) og realkreditinstitut(ter). Det indebærer, at hele koncernen kan rekapitaliseres og videreføres. Den omstændighed, at realkreditinstitutter er undtaget NEP-kravet, er således ikke i strid med afviklingsstrategien.

2.1.2. Krav om gældsbuffer (gældsbufferkrav) for realkreditinstitutter

2.1.2.1. Undtagelsen af realkreditinstitutter fra NEP-krav

Finans Danmark og LOPI bemærker, at det er afgørende at fastholde lovforslagets videreførelse af undtagelsen for realkreditinstitutter fra NEP-kravet, og at bail-in-værktøjet ikke kan anvendes ved afvikling eller restrukturering af et realkreditinstitut.

Nationalbanken finder det positivt, at der med lovforslaget generelt sigtes efter en direktivnær implementering. Nationalbanken anbefaler i forlængelse heraf at ophæve den danske særregulering for krisehåndtering af realkreditinstitutter, som bliver videreført med lovforslaget, der efter Nationalbankens opfattelse afskærer myndighederne fra at kunne krisehåndtere realkreditinstitutter på samme ordnede vis som de systemiske danske ban-

ker. Anbefalingen er bl.a. begrundet i, at Nationalbanken finder det bekymrende, at afviklingsmyndighederne kan være tvunget til at lade realkreditobligationerne absorbere tab i en krisehåndteringssituation. Det indebærer en risiko for, at der opstår en generel mistillid til de danske realkreditobligationer.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen henviser til sine betragtninger om realkreditinstitutternes undtagelse fra NEP-kravet i Konkurrencerådets analyse af konkurrencen på realkreditmarkedet fra august 2017. Det anbefales, at der sikres troværdige afviklingsplaner for de store realkreditinstitutter, der reducerer den implicite statsgaranti, f.eks. ved at indføre NEP-krav eller evt. forøgede kapitalkrav. Et løft i det generelle kapitalniveau kan derudover styrke mulighederne for at reducere mere konkurrencebegrænsende regulering.

Kommentar

Realkreditinstitutter er i dag undtaget fra NEP-kravet, jf. § 266 i lov om finansiel virksomhed, og med lovforslaget sker der ikke nogen ændringer i denne undtagelse.

Baggrunden for at undtage realkreditinstitutter fra NEP-kravet er deres særlige forretningsmodel, der bl.a. indebærer, at realkreditinstitutter i modsætning til pengeinstitutter bl.a. ikke må modtage indlån, og at udlån finansieres af obligationer.

Realkreditinstitutter er i stedet omfattet af et gældsbufferkrav, jf. § 125 i i lov om finansiel virksomhed. Gældsbufferkravet har til formål at sikre, at realkreditinstitutter har tilstrækkelige passiver til at kunne blive restruktureret eller afviklet, hvis de bliver nødlidende eller forventeligt nødlidende og skal restruktureres eller afvikles. Endvidere sikrer kravet, at der kan udformes troværdige afviklingsplaner. Reglerne om gældsbufferkravet blev senest ændret med lov nr. 706 af 8. juni 2018. Det er ifølge loven hensigten, at ændringen af gældsbufferen skal evalueres senest i 2021. Evalueringen skal ske i lyset af bl.a. udviklingen af NEP-krav i europæisk regi, herunder også i lyset af effekterne af Basel IV-standarderne m.v.

Resultatet af den kommende evaluering af gældsbufferkravet bør afventes, før der tages stilling til, om kravet skal ændres.

Med lovforslaget flyttes bestemmelserne om gældsbufferkravet til kapitel 17 i lov om finansiel virksomhed. Det sker for at tydeliggøre, at bestemmelserne hører under Finanstilsynet i sin egenskab som afviklingsmyndighed, og ikke i Finanstilsynets kapacitet som tilsynsmyndighed. Med flytningen

af bestemmelserne sker der ikke nogen ændring af bestemmelserne om beregningen og fastlæggelsen af gældsbufferkravet, herunder beregningsgrundlaget for gældsbufferkravet, dets størrelse eller sammensætning m.v.

Gældsbufferkravets funktion og indhold er således uændret med lovforslaget, og flytningen af bestemmelserne til kapitel 17 er alene udtryk for en teknisk omrokering i loven.

Det bemærkes desuden, at betingelserne for at undtage realkreditinstitutter fra NEP-kravet ikke er ændret med BRRD II. På den baggrund videreføres undtagelsen af realkreditinstitutter fra NEP-kravet i forbindelse med implementeringen af BRRD II. Der vurderes på den baggrund ikke at være behov for justeringer i lovforslaget.

2.1.2.2. Gældsbufferkrav

Nationalbanken bemærker, at bemærkningerne til det foreslåede § 268 bør præcisere opgørelsen af det samlede krav til kapitalgrundlag til en koncern, hvori der indgår et realkreditinstitut.

Finans Danmark og LOPI bemærker, at NEP-kravet ændres, så det kombinerede kapitalbufferkrav skal opfyldes i tillæg til NEP-kravet. Det kan give samspilsproblemer med gældsbufferen, hvis det foreslåede § 268, stk. 3, skal tolkes således, at det kombinerede kapitalbufferkrav skal opfyldes i tillæg til kravet om, at gældsbufferen fastsættes til et niveau, der sikrer, at det samlede krav til koncernens gældsbuffer, kapitalgrundlag for koncernens realkreditinstitutter og nedskrivningseggede passiver mindst skal udgøre 8 pct. af koncernens samlede passiver.

Kommentar

Det følger af det foreslåede § 268, stk. 3, at det samlede krav til en koncerns gældsbuffer, kapitalgrundlag for koncernens realkreditinstitutter og nedskrivningseggede passiver skal udgøre mindst 8 pct. af koncernens samlede passiver. Det gælder for koncerner, der på konsolideret niveau er udpeget som SIFI eller G-SIFI, hvis der for koncernen skal fastsættes et gældsbufferkrav og et NEP-krav på konsolideret niveau. Det er en videreførelse af det gældende krav.

Med lovforslaget ændres NEP-kravet imidlertid, så det kombinerede kapitalbufferkrav ikke længere er en del af NEP-kravet, men et særskilt krav.

Det fremgår ikke klart af bemærkningerne til det foreslåede § 268, stk. 3, at kapitalbufferkravet er en del af de 8 pct. af koncernens samlede passiver. Det præciseres derfor i bemærkningerne, at koncernen ikke skal opfylde et

krav på 8 pct. af koncernens samlede passiver i tillæg til det kombinerede kapitalbufferkrav. Endvidere præciseres bemærkningerne, så opgørelsen af det samlede krav til kapitalgrundlag i en koncern, hvori der indgår et realkreditinstitut, tydeligt fremgår af lovforslaget. Bemærkningerne præciseres således, at ved kapitalgrundlag til koncernens realkreditinstitutter forstås det samlede kapitalkrav inklusiv solvensbehov og det kombinerede kapitalbufferkrav for alle realkreditinstitutter i koncernen.

2.1.2.3. Subordinationskrav for realkreditinstitutter, der er afviklingsenheder

Nationalbanken støtter subordinationskravet, så de instrumenter, der anvendes til at opfylde gældsbufferkravet, bærer tab før simple krav ved afvikling og konkurs. Efter Nationalbankens opfattelse har et subordinationskrav en række fordele. Nationalbanken finder imidlertid, at det i selve lovteksten er uklart, hvorvidt der med lovforslaget stilles et sådant krav om subordination, da det af lovforslaget fremgår, at gældsbufferkravet kan opfyldes med usikret seniorgæld.

Finans Danmark og LOPI bemærker, at der for et dansk realkreditinstitut ikke er forhold, der tilsiger et behov for et særligt subordinationskrav. Der er bl.a. ikke indskydere, som skal beskyttes i en afviklingssituation. For et dansk realkreditinstitut er der heller ikke særlige udfordringer i forhold til no-credit-worse-off-princippet, der tilsiger et skærpet og særligt højt subordinationskrav. Samtidig sikrer de tilgængelige afviklingsværktøjer en troværdig afviklingsstrategi, uanset om alle udstedelserne er subordinerede eller ej.

Endvidere bemærker Finans Danmark og LOPI, at den fleksibilitet, der er givet i BRRD II til at indfase subordinationskravet i forhold til pengeinstitutters NEP-krav, også bør afspejles i kravene til realkreditinstitutter. Hvis der ikke bliver en længere indfasning, vil det udgøre en unødigt meromkostning for realkreditinstitutterne i finansieringen af gældsbufferen.

Kommentar

Det følger allerede i dag af Finanstilsynets vejledning om passiver til opfyldelse af gældsbufferkrav, at gældsbufferkravet bør opfyldes med midler, der er subordineret. Med lovforslaget kodificeres og videreføres dette krav.

Eftersom samtlige realkreditinstitutter allerede i dag opfylder deres gældsbufferkrav med subordinerede midler, er der ikke behov for at fastsætte en indfasningsperiode for opfyldelse heraf.

Formålet med subordinationskravet er bl.a. at skabe en højere grad af gennemsigtighed for kreditorerne og understøtte en troværdig og gennemførlig

afvikling. Det er således afgørende for troværdigheden af afviklingsplanerne, at risikoen for, at simple krav skal bære tab, begrænses. Det gælder også for realkreditinstitutter.

Hvis der skulle opstå en afviklingssituation, hvor der er behov for passiver, der kan nedskrives og konverteres, vil de subordinerede instrumenter kunne anvendes. Subordination af gældsbufferkravet øger således troværdigheden og gennemførligheden af afviklingsplanerne for realkreditinstitutter væsentligt. Den øgede transparens i forhold til kreditorernes risiko i tilfælde af en evt. afvikling vil eventuelt også lede til en mere retvisende prissætning af den subordinerede gæld.

Eftersom usikret seniorgæld er sidestillet simple krav i konkursordenen, kan det ikke anvendes til at opfylde gældsbufferkravet med subordinerede midler. For at undgå tvivl herom præciseres bestemmelsen i det foreslåede § 268 a, stk. 1, nr. 4, så det fremgår, at gældsbufferkravet kan opfyldes med forpligtelser, som opfylder betingelserne i CRR artikel

2.1.2.4. Subordinationskrav for realkreditdatterinstitutter, der ikke er afviklingsenheder

Nationalbanken foreslår, at det tydeliggøres i lovforslaget, at der også vil gælde et krav om subordination af gældsbufferen for realkreditdatterinstitutter, som ikke er afviklingsenheder.

Kommentar

Det følger allerede i dag af Finanstilsynets vejledning om passiver til opfyldelse af gældsbufferkrav, at et realkreditinstitut, der er en afviklingsenhed, og et realkreditdatterinstitut, der ikke er en afviklingsenhed bør opfylde sit gældsbufferkrav med midler, der er subordineret. Med lovforslaget kodificeres og videreføres dette krav. Det fremgår imidlertid ikke tydeligt af det foreslåede § 268 b, at der gælder et subordinationskrav for realkreditdatterinstitutter, der ikke er afviklingsenheder. For at undgå nogen tvivl herom tilpasses det foreslåede § 268 b derfor, så det tydeligt fremgår, at subordinationskravet også gælder for realkreditdatterinstitutter, som ikke er afviklingsenheder.

2.1.2.5. Efterstillede nedskrivningseggede instrumenter

Finans Danmark og LOPI bemærker, at § 268 a, stk. 2, indebærer et krav om, at instrumenter til opfyldelse af gældsbufferkravet skal have mindst ét års løbetid.

Kommentar

Det foreslåede § 268 a, stk. 2, indebærer et krav om, at instrumenter til opfyldelse af gældsbufferkravet skal have mindst ét års løbetid. Det har ikke været hensigten med lovforslaget. Det foreslåede § 268 a, stk. 2, tilpasses så bestemmelsen flugter med kravet i CRR artikel 72 b, og så det dermed er tydeligt, at instrumenter til opfyldelse af gældsbufferkravet skal have mindst to års oprindelig løbetid. Der gælder således også en 2 års løbetid i dag.

2.1.3. Begrænsning af et instituts besiddelser af nedskrivningsegne forpligtelser i andre institutter

Finans Danmark og LOPI bemærker, at det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at Finanstilsynet vil udstede et påbud, hvis et instituts beholdning når et niveau, der ikke vurderes at være forsvarligt. Herudover fremgår det, at såfremt det ikke definerede niveau brydes, vil Finanstilsynet påbyde instituttet at ”begrænse sine maksimale enkeltvise og samlede eksponeringer i virksomheden”. Det synes at gå videre end BRRD II, der alene relaterer sig til nedskrivningsegne passiver.

Kommentar

Det skal sikres, at en virksomhed kan afvikles, uden at tabet på dets nedskrivningsegne forpligtelser får væsentlige negative konsekvenser for andre pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller fondsmæglerselskaber I. Hvis en stor andel af en virksomheds nedskrivningsegne forpligtelser ejes af andre pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller fondsmæglerselskaber I, kan det forhold i sig selv udgøre en afviklingshindring og dermed mindske mulighederne for afvikling af den pågældende virksomhed.

Med lovforslaget vil foreslås det derfor, at såfremt Finanstilsynet konstaterer, at der er hindringer for afvikling af en virksomhed, fordi andre institutter besidder for stor en andel af nedskrivningsegne forpligtelser i virksomheden, skal Finanstilsynet påbyde institutterne at begrænse deres maksimale enkeltvise eksponeringer i virksomheden. Bestemmelsen er udtryk for en implementering af artikel 44, stk. 2, 5. afsnit, i BRRD. Det følger af artiklen, at det er afviklingsmyndigheden, der begrænser i hvilket omfang andre institutter kan besidde passiver, der kan blive omfattet af bail-in. Der er derfor tale om en direktivnær implementering.

Finanstilsynet vil, ved vurderingen af, om der er hindringer for afvikling i medfør af bestemmelsen lægge vægt på den relative eksponering og størrelsen af besiddelsen af nedskrivningsegne forpligtelser i en eller flere

virksomheder. Finanstilsynet vil udstede en vejledning om den foreslåede bestemmelse i § 264 a.

2.1.4. Finanstilsynets beføjelse til begrænse institutters udlodninger

Finans Danmark og LOPI bemærker, at det bør gøres mere klart i bemærkningerne til det foreslåede § 269 a, at udgangspunktet er, at en virksomheds udlodning ikke begrænses til det maksimale udlodningsbeløb, medmindre forholdene i stk. 3, nr. 1-5, tilsiger dette.

Kommentar

Finanstilsynet kan begrænse en virksomheds udlodning til det maksimale udlodningsbeløb, hvis en virksomhed, der er underlagt NEP-krav, opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, men ikke når det betragtes i tillæg til NEP-kravet, jf. § 269 a, stk. 1. I vurderingen af, om Finanstilsynet skal begrænse virksomhedens udlodning, skal Finanstilsynet tage hensyn til de forhold, der er oplyst i det foreslåede § 269 a, stk. 3, nr. 1-5.

Der er tale om en direktivnær implementering af artikel 16 a i BRRD II, der opstiller en række forhold, som er implementeret tekstnært i § 269 a, stk. 3, nr. 1-5, i lovforslaget. Det er derfor ikke nødvendigt at foretage justeringer af lovforslaget.

2.1.5. Kontraktmæssig anerkendelse af beføjelser

2.1.5.1. Kontraktmæssig anerkendelse af bail-in og suspension

Finans Danmark og LOPI bemærker, at med Storbritanniens kommende udtrædelse af EU indtræder der en ny og ikke-forventet retstilstand. Bestemmelsen i det foreslåede § 274 vil således kunne medføre, at institutterne skal genforhandle en stor del af deres aftaler. Problemstillingen gør sig også gældende i forhold til § 276. Bestemmelsen i § 274 indebærer derfor en risiko for, at instrumenter udstedt under engelsk lov fremadrettet ikke vil kunne medregnes til opfyldelse af NEP-kravet.

Finans Danmark og LOPI bemærker endvidere, at der er usikkerhed om, hvad der gør sig gældende, hvis man ikke kan tilføje en bestemmelse i medfør af § 274 i en kontrakt, der ikke er omfattet af § 97 i konkursloven.

Derudover bemærker Finans Danmark og LOPI, at det er uklart, hvordan man kan få kendskab til Finanstilsynets vurderinger og beslutninger i henhold til lovforslagets § 274, stk. 4 og 5. Det er endvidere uklart, hvordan institutterne skal foretage underretning til Finanstilsynet efter § 275, stk. 1, og hvor ofte.

Kommentar

De omfattede virksomheder skal sikre, at kontrakter, som de har indgået efter den 1. juni 2015, og som er reguleret af lovgivningen i et tredjeland, indeholder bestemmelser, hvorefter modparten anerkender, at forpligtelsen, som kontrakten vedrører, kan gøres til genstand for Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets beføjelser til at nedskrive og konvertere, jf. § 274. Der er tale om direktivnær implementering.

Storbritanniens kommende udtrædelse af EU har været en mulighed siden folkeafstemningen i juni 2016.

Det vil ikke være udtryk for en korrekt implementering af direktivet, hvis det i bestemmelsens bemærkninger anføres, at hvis et land skifter status fra at være en EU-medlemsstat til at være et tredjeland i lovgivningens forstand, skal man se på den status, som det pågældende land havde på tidspunktet for aftalens indgåelse.

Det anføres dog i bemærkningerne til de foreslåede §§ 274 og 276, at Finanstilsynet i forbindelse med indfasningen af NEP-kravet og subordinationskravet vil kunne tage højde for effekten af et sådant skifte i forbindelse med fastsættelse af delmål for opfyldelse af NEP-kravet i 2022 og fristen for opfyldelse af NEP-kravet. Udtræder et land af Den Europæiske Union, vil Finanstilsynet således kunne tage højde for at passiver udstedt under det pågældende lands lovgivning fremadrettet ikke vil kunne medregnes til opfyldelse af NEP-kravet. Finanstilsynet vil f.eks. kunne fastsætte et lavere NEP-krav for de virksomheder, som bliver påvirket af situationen, i en midlertidig periode eller udskyde fristen for opfyldelse af NEP-kravet og/eller subordinationskravet. Tilgangen svarer til den tilgang, som den fælleseuropæiske afviklingsmyndighed, SRB, forventer at anlægge.

Kan en virksomhed i medfør af § 274 ikke tilføje en bestemmelse i en kontrakt, der ikke er omfattet af § 97 i konkursloven, kan forpligtelsen ikke anvendes til at opfylde NEP-kravet. Det præciseres i bemærkningerne til det foreslåede § 274.

For at undgå uklarhed om, hvordan virksomhederne opnår kendskab til Finanstilsynets vurderinger og beslutninger i henhold til § 274, stk. 4 og 5, præciseres det i bemærkningerne til bestemmelserne, at virksomhederne kan anmode om Finanstilsynets vurdering og beslutning i henhold til bestemmelserne.

2.1.5.2. Kontraktmæssig anerkendelse af suspension

Finans Danmark og LOPI bemærker, at forslaget går videre end teksten i BRRD II, der kun stiller krav om en klausul for finansielle kontrakter – og ikke alle kontrakter, hvilket der i det foreslåede § 276 er lagt op til.

Kommentar

Med lovforslaget foreslås indført en pligt for visse finansielle virksomheder til at indsætte en klausul, der anerkender bl.a. Finansiell Stabilitets beføjelser til at suspendere rettigheder og forpligtelser i medfør af kontrakten i forbindelse med bl.a. restrukturering eller afvikling af virksomheden, i de kontrakter, som virksomheden indgår, og som er reguleret af lovgivningen i et tredjeland.

Finansiell Stabilitet kan i dag suspendere forfaldne betalings- og leveringsforpligtelser i henhold til en kontrakt, som en virksomhed under afvikling har indgået. Finansiell Stabilitet kan derudover suspendere en sikret kreditors ret til at søge sig fyldestgjort i sikkerheder stillet af en virksomhed under afvikling og suspendere kontraktretlige ophørsrettigheder.

Suspensionen løber fra dens offentliggørelse og indtil udløbet af næste hverdag. Den har derfor alene virkning i en meget begrænset tidsperiode.

Finansiell Stabilitets suspensionsbeføjelser gælder i relation til alle kontrakter, som virksomheden under afvikling eller restrukturering har indgået, og hvor suspension er relevant. Dvs. hvor kontrakten indeholder bestemmelser om forhold, som kan suspenderes, herunder om f.eks. betalings- eller leveringsforpligtelser.

Efter lovforslaget skal pligten til at indsætte en klausul i virksomhedens kontrakter gælde for alle kontrakter, som de omfattede virksomheder indgår, og som er reguleret af lovgivningen i et tredjeland, og ikke kun finansielle kontrakter, som direktivet foreskriver. Herved går lovforslaget videre end BRRD II. Det sker for at sikre en effektiv anvendelse af Finansiell Stabilitets beføjelse til at suspendere eller begrænse rettigheder og forpligtelser i alle kontrakter. Endvidere sikres transparens og kendskab til Finansiell Stabilitets beføjelse for modparten af kontrakten i et tredjeland. Herved undgås enhver usikkerhed i tilfælde af, at det er nødvendigt for Finansiell Stabilitet at anvende beføjelsen, hvilket er afgørende for en smidig og effektiv krisehåndtering af den nødlidende virksomhed.

Endvidere sikres der sammenhæng mellem de forskellige krav om kontraktklausuler. De danske institutter er allerede efter de gældende regler forpligtet til at indsætte en klausul, der anerkender, at forpligtelsen, som kontrakten vedrører, er underlagt Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser. Denne forpligtelse gælder i relation til alle kontrakter, som institutterne indgår, og som er reguleret af lovgivningen i et tredjeland, jf. § 274 i lov om finansiell virksomhed.

2.2. Undtagelse af Finansiell Stabilitet fra dele af databeskyttelsesforordningen

Datatilsynet bemærker, at det er meget vidtgående helt at afskære de registreredes rettigheder efter databeskyttelsesforordningens artikel 13-15, men anerkender samtidig, at flere af de forhold, som fremgår af udkastet til lovforslag, efter en konkret vurdering kan begrunde en begrænsning af de registreredes rettigheder. Det bør dog overvejes, om den foreslåede undtagelsesbestemmelse til databeskyttelsesforordningen kan præciseres og begrænses til alene at gælde, så længe fortrolighedsbehovene gør sig gældende.

Datatilsynet bemærker endvidere, at det er uklart, hvorvidt Finanstilsynet i tilstrækkelig grad har overvejet og eventuelt iagttaget databeskyttelsesforordningens artikel 23, stk. 2, litra a-h – særligt henset til at rettighederne efter artikel 13-15 ønskes fuldstændig afskåret.

Datatilsynet bemærker endelig, at udkastet til lovforslag ikke umiddelbart forholder sig til databeskyttelsesforordningens artikel 12, stk. 4, der vedrører den registreredes anmodning om bl.a. indsigt i personoplysninger.

Kommentar

En kunde i en finansiel virksomhed, som er nødlidende, og hvor Finansiell Stabilitet forbereder en overtagelse af kontrollen med virksomheden, kan med en anmodning om indsigt få indblik i, at Finansiell Stabilitet behandler kundens personoplysninger, hvilket er en indikation på en forestående overtagelse af kontrollen med virksomheden.

I det omfang virksomheden udsteder værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked, kan oplysning herom endvidere være uretmæssig videregivelse af intern viden, ligesom oplysningen kan indebære risiko for et "run" på virksomheden.

Det samme vil gøre sig gældende med den af Datatilsynet foreslåede løsning, hvor Finansiell Stabilitet vil skulle afvise en eventuel indsigtsanmodning fra en kunde med henvisning til, at retten til indsigt ikke finder anvendelse i perioden frem til offentliggørelse af, at den pågældende virksomhed er nødlidende. Alene det forhold, at der træffes afgørelse over for kunden om begrænsning af indsigtsretten, bekræfter, at kundens oplysninger bliver behandlet af Finansiell Stabilitet, og den finansielle virksomhed således er under overtagelse af Finansiell Stabilitet. Formålet med den foreslåede undtagelsesbestemmelse vil dermed forspildes.

Det vurderes således ikke at være muligt at indføre en undtagelse, der begrænser sig til den periode, hvor Finansiell Stabilitets forestående overtagelse af en finansiel virksomhed er fortrolig viden, da alene begrundelsen i forbindelse med afvisningen af indsigtsanmodning i denne periode vil indebære videregivelse af den fortrolige viden.

For at den foreslåede undtagelse kan tjene sit formål, er det derfor nødvendigt, at Finansiell Stabilitet fremover kan begrunde sine afslag på indsigt med en generel undtagelse fra dele af databeskyttelsesforordningens anvendelsesområde. Som følge heraf er det ikke muligt at begrænse undtagelsen.

For så vidt angår iagttagelse af kravene i databeskyttelsesforordningens artikel 23, stk. 2, bemærkes det, at det ikke er et krav, at samtlige hensyn skal fremgå af lovtæksten, jf. betænkning 1565. Hensynene er behandlet i de specielle bemærkninger til det foreslåede § 61, stk. 7. Det vil dog være hensigtsmæssigt at hensynene er behandlet i en særskilt lovbestemmelse, hvorfor der udformes en sådan bestemmelse.

Databeskyttelsesforordningens artikel 12, stk. 4, vedrører den registreredes anmodninger i medfør af forordningens artikel 15-22, herunder indsigtsretten. En person, der anmoder om indsigt i medfør af forordningens artikel 15, vil kunne få oplyst, at indsigt ikke kan gives med henvisning til den foreslåede undtagelse, uden undtagelsens formål forspildes. Det vil derfor blive tilføjet i bemærkningerne, hvorledes kravene i databeskyttelsesforordningens artikel 12, stk. 4, efterleves.

Med hensyn til oplysningsforpligtelsen i databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14, som ikke er omfattet af forordningens artikel 12, stk. 4, vil kunder i en virksomhed, hvor Finansiell Stabilitet forbereder en overtagelse af kontrollen med virksomheden, ikke kunne få oplysning om undtagelsen til oplysningsforpligtelsen, uden selve formålet med den foreslåede undtagelse forspildes. Finansiell Stabilitet vil således ikke kunne give kunder i en virksomhed, hvor der forberedes krisehåndtering, oplysninger om, at Finansiell Stabilitet har indhentet personoplysninger om kunderne fra virksomheden, da det i sidste ende vil indikere en forestående overtagelse af kontrollen med virksomheden.

2.3. Den systemiske buffer

Med lovforslaget kan erhvervsministeren fastsætte en systemisk buffersats for grupper og undergrupper af eksponeringer i Danmark. En systemisk buffersats fastsættes ud fra hensynet om at forebygge og begrænse såkaldte systemiske risici, dvs. risici der vedrører integriteten af de finansielle markeder og økonomien generelt, og som går ud over risici der alene vedrører individuelle institutter. Erhvervsministeren har også mulighed for at anerkende en udenlandsk buffersats, hvilket betyder, at et dansk institut med eksponeringer i det pågældende land, vil skulle beregne et bufferkrav på baggrund af den udenlandske systemiske buffersats. Såfremt den udenlandske systemiske buffersats afhjælper samme risici som en dansk systemiske buffersats, finder den højeste buffersats anvendelse. Ministeren får med lovforslaget beføjelse til at afgøre, hvorvidt en dansk systemisk buffersats

og en anerkendt udenlandsk systemisk buffersats afhjælper forskellige risici, hvorved buffersatserne er kumulative, altså skal opfyldes hver især.

2.3.1 Inddragelse af Det Systemiske Risikoråd

Nationalbanken opfordrer til, at Det Systemiske Risikoråd inddrages i ministerens afgørelse om, hvorvidt en udenlandsk anerkendt systemisk buffersats og en dansk systemisk buffersats afhjælper forskellige risici, så Det Systemiske Risikoråd høres forud for erhvervsministerens afgørelse herom.

Kommentar

Lovforslaget indeholder mulighed for, at ministeren kan afgøre, hvorvidt en anerkendt udenlandsk systemisk buffersats og en dansk systemisk buffersats afhjælper forskellige risici, jf. ovenfor. Ministeren har i denne vurdering mulighed for at høre Det Systemiske Risikoråd om dets vurdering. Det systemiske Risikoråd har, jf. § 343 s, stk. 3, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, også mulighed for at komme med en henstilling eller observation omkring ministerens afgørelse. I CRD V er beføjelsen til at afgøre, hvorvidt en udenlandsk anerkendt systemisk buffersats og en national systemisk buffersats afhjælper forskellige risici givet til den udpegede myndighed (i dette tilfælde erhvervsministeren), og der er således tale om direktivnær implementering.

I praksis vil ministeren ved en afgørelse af denne type bede Det Systemiske Risikoråd om en vurdering af sagen. Det vil blive præciseret i lovbemærkningerne, at ministerens afgørelse kan baseres på en henstilling fra Det Systemiske Risikoråd.

Det fremgår allerede i lovbemærkningerne, at fastsættelsen af den systemiske buffer generelt kan være foranlediget af en henstilling fra Det Systemiske Risikoråd.

2.3.2 Bekendtgørelsen om den systemiske buffer

Finans Danmark bemærker, at ministeren i lovforslaget får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler for opgørelsen af den systemiske buffer samt, hvilke undergrupper af eksponeringer, den systemiske buffer kan finde anvendelse på. Det undrer Finans Danmark, at præcise bestemmelser i direktivet implementeres igennem en bemyndigelse til en bekendtgørelse frem for implementering direkte i lov.

Herudover mener Finans Danmark ikke, at bemærkningerne til bemyndigelsen er tilstrækkelig udførlige. Finans Danmark mener, at hvis det ikke

er muligt på forhånd at skrive i bemærkningerne, hvad en kommende bekendtgørelse skal indeholde, bør det overvejes at slette hjemlen og eventuelt med et nyt lovforslag foreslå at genindsætte den, når hjemlen kan formuleres mere præcist, og der kan skrives fyldestgørende bemærkninger.

Finans Danmark bemærker uagtet ovenstående desuden, at det som minimum bør fremgå af lovforslaget, at tærsklen på 5 pct. for, at en systemisk buffer kræver forudgående tilladelse fra Kommissionen også gælder i forhold til undergrupper af eksponeringer jf. artikel 133, stk. 12, i CRD V. Tilsvarende gælder det ifølge artikel 131, stk. 15, at summen af de systemiske buffersatser (inklusive undergrupper af eksponeringer) og O-SII-buffersats eller G-SIFI-buffersatsen på mere end 5 pct. kræver tilladelse fra Kommissionen. Tilsvarende bør det ifølge Finans Danmark også fremgå, at tærsklen ved en buffersats mellem 3 og 5 pct. for Kommissionens udtalelse også gælder i forhold til undergrupper af eksponeringer.

Kommentar

Det vurderes hensigtsmæssigt, at der på visse områder benyttes bekendtgørelser til at implementere tekniske og komplekse bestemmelser. Bestemmelserne vedrørende den systemiske buffer er tekniske, hvorfor det er valgt at give ministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler herom i en bekendtgørelse. Reglerne fastsættes i bekendtgørelse om opgørelse af den systemiske buffer, som blev sendt i offentlig høring den 19. august 2020 med frist 25. september og træder i kraft samtidig med loven. Bekendtgørelsen implementerer bestemmelserne direktivnært.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at en kombineret systemisk buffersats mellem 3 og 5 pct. kræver en udtalelse fra kommissionen og en kombineret systemisk buffersats over 5 pct. forudsætter en tilladelse fra kommissionen. Dette dækker også undergrupper af eksponeringer, hvilket vil blive præciseret i bemærkningerne.

Det fremgår af CRD V, at det forudsætter en tilladelse fra kommissionen, såfremt summen af en kombineret systemisk buffersats og en O-SII eller G-SII buffersats overstiger 5 pct. Det fremgår af bemærkningerne. Det vil blive specificeret, at den kombinerede systemiske buffersats inkluderer undergrupper af eksponeringer.

2.4. SIFI-udpegning

Nationalbanken opfordrer i lyset af, at O-SII-bufferen fremover vil blive anvendt til fastsættelse af SIFI-bufferen til at genbesøge den danske metode for udpegning af SIFI'er, da kriterierne for den nuværende danske udpegning af SIFI'er blev introduceret, inden kriterierne blev fastlagt i europæisk regi.

Kommentar

Da direktivet ikke medfører ændringer til bestemmelserne vedrørende udpegningen af SIFI'er, er der ikke i lovforslaget foreslået ændringer til den danske model for udpegning af SIFI'er.

2.5. Det individuelle solvensbehov

Finans Danmark bemærker, at der er foretaget væsentlige ændringer i direktivets bestemmelser om betingelserne for fastsættelse af det individuelle søjle 2-kapitalkrav (solvensbehovet), jf. den nye artikel 104 a i CRD V. Finans Danmark bemærker, at ændringerne i CRD V bl.a. indebærer, at søjle 2-kapitalkravet ikke længere skal fastsættes under hensyn til stresstest som led i tilsynsprocessen, at der er ændringer i forhold til de gældende regler vedrørende søjle 2-kravet til dækning af renterisiko uden for handelsbeholdningen, samt at risici eller risikoelementer, som er omfattet af overgangsbestemmelser i CRR ikke kan udløse et søjle 2-krav. Finans Danmark bemærker, at disse nye direktivbestemmelser ikke er implementeret i lovforslaget eller omtalt i lovforslagets bemærkninger. Finans Danmark finder det centralt, at de danske regler og praksis for fastsættelse af søjle 2-kapitalkrav ligger tæt op ad de fælles europæiske regler og praksis, og at det derfor er vigtigt, at der foretages justeringer i de danske regler for opgørelsen af solvensbehovet, som fastsættes af Finanstilsynet i medfør af § 124, stk. 7, således, at disse afspejler de nye direktivbestemmelser om søjle 2-kapitalkravet.

Finans Danmark mener herudover, at CRD V indebærer, at tilsynsmyndighederne ikke længere kan fastsætte søjle 2-krav for en gruppe af kreditinstitutter med lignende risikoprofiler, der tager højde for specielle risici for denne gruppe af kreditinstitutter, eller som udgør en makroprudentiel risiko. Myndighedernes mulighed for at adressere sådanne risici er nu omfattet af den nye direktivbestemmelse om den systemiske risikobuffer, der foreslås implementeret i § 125 b. Finans Danmark finder derfor, at den gældende § 124, stk. 4, som omhandler Finanstilsynets mulighed for at fastsætte yderligere kapitalgrundlagskrav for en gruppe af penge- eller realkreditinstitutter med lignende risikoprofiler, der tager højde for specielle risici i denne gruppe af institutter, bør udgå.

Kommentar

Bestemmelserne i CRD IV vedrørende opgørelsen af det individuelle solvensbehov blev implementeret i Bekendtgørelse om opgørelse af risikoeksponeringer, kapitalgrundlag og solvensbehov. CRD V medfører ændringer til opgørelsesmetoderne af renterisikoen uden for handelsbeholdningen, som implementeres gennem direktivnære ændringer til denne bekendtgørelse.

Ændringerne af bekendtgørelsen blev sendt i offentlig høring den 19. august 2020 med frist 25. september. Heri er bl.a. ændret i reglerne for dækning af renterisici uden for handelsbeholdningen.

Ændringen i CRD V om, at risici eller risikoelementer, som er omfattet af overgangsbestemmelser i kapitalkravsforordningen (CRR) som udgangspunkt ikke medfører et højere solvenskrav, vil blive afspejlet i Finanstilsynets praksis.

I visse lande har tilsynsmæssige stresstest indgået i opgørelsen af solvensbehovet (søjle 2-kapitalkravet). Dette har ikke været tilfældet i Danmark, hvor solvensbehovet i stedet afspejler en struktureret opgørelse af instituttets nuværende risici. Ved opgørelsen anlægges en forsigtig tilgang til udsving i eksempelvis aktivpriser, sikkerheder eller vurdering af kreditforringelse, der på kortere sigt, typisk et år, kan medføre større tab end afdækket af minimumskapitalkravet. Der altså tale om beregninger af risikoen for et større tab på kortere sigt ved eksempelvis en ugunstig udvikling i værdien i en sikkerhed. Denne måde at opgøre institutternes risici på benævnes "stresstest" i Bekendtgørelse for opgørelse af risikoeksponeringer, kapitalgrundlag og solvensbehov. Det er ikke det samme som den tilsynsmæssige stresstest, som skal bruges til fastsættelsen af det vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag. Den tilsynsmæssige stresstest belyser derimod effekterne for den enkelte virksomhed af et hårdt længerevarende økonomisk tilbageslag over en flerårig periode. Indførelsen af det vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag medfører derfor ikke behov for at ændre på opgørelsen for solvensbehovet i Danmark. Finanstilsynets tilsynsmæssige stresstestmetode indebærer desuden, at der som udgangspunkt ikke er overlap i forhold til risici, der allerede er dækket i opgørelsen af solvensbehovet.

Lov om finansiel virksomhed indeholder i § 124, stk. 4, mulighed for, at Finanstilsynet kan fastsætte et yderligere kapitalgrundlagskrav for en gruppe af pengeinstitutter eller realkreditinstitutter med lignende risikoprofiler, der tager højde for specielle risici i denne gruppe af institutter. § 124, stk. 4, finder f.eks. anvendelse, hvis de kompetente myndigheder konstaterer, at penge- eller realkreditinstitutter med lignende risikoprofiler er eller kan blive eksponeret for tilsvarende risici eller udgør tilsvarende risici for det finansielle system. Institutter med lignende risikoprofil kan eksempelvis bestå i, at de har lignende forretningsmodeller eller lignende

geografisk placering af deres eksponeringer. Hensigten er at sikre, at Finanstilsynet kan reagere hurtigt, såfremt Finanstilsynet identificerer risici for et institut, eksempelvis en høj landbrugseksponering, hvor det må lægges til grund, at institutter med tilsvarende høj landbrugseksponering har samme risiko. Her vil Finanstilsynet kunne iværksætte samme tilsynsforanstaltning over for en gruppe af institutter med lignende risikoprofil.

§ 124, stk. 4 i lov om finansiel virksomhed implementerer dele af CRD IV. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at Finanstilsynet effektivt kan adressere særlige risici, som påvirker en gruppe af kreditinstitutter. Det er ikke sigtet med § 124, stk. 4, at adressere systemiske, makroprudentielle risici. Derimod benyttes den systemiske buffer til at adressere systemiske og makroprudentielle risici, og der er således ikke overlap mellem § 124, stk. 4, og den systemiske buffer. CRD V medfører ikke ændringer i denne tilgang. Bestemmelsen er derfor fortsat relevant.

2.6. Vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag

Finans Danmark bemærker, at det i § 124 a, stk. 1, fremgår, at ”det vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag baseres på en tilsynsmæssig stresstest”. Af lovbemærkningerne fremgår, at ”det vejledende niveau vil blive fastsat, så kreditinstituttet med dette yderligere kapitalgrundlag kan tåle kapitalpåvirkningen fra det hårde stressscenarie i Finanstilsynets tilsynsmæssige stresstest uden at bryde med det individuelle solvensbehov”. Finans Danmark finder, at det desuden bør præciseres i bemærkningerne, at det er de faste stresstests, der vil blive anvendt og ikke ad hoc-supplerende stresstests, og at det tydeliggøres, hvordan stressforudsætningerne fastsættes. Finans Danmark fremfører, at det af hensyn til kreditinstitutternes kapitalplanlægning er vigtigt, at stressscenarierne ikke ændres markant fra år til år.

Herudover bemærker Finans Danmark, at der i § 124 a, stk. 3, litra 2, refereres til den del af det individuelle solvenskrav, som er fastsat til at afhjælpe *andre* risici end risikoen for overdreven gearing. Det burde i stedet være den del af det individuelle solvenskrav, som er fastsat til at afhjælpe risikoen for overdreven gearing.

Kommentar

CRD IV foreskriver, at Finanstilsynet skal udføre tilsynsmæssige stresstest som en del af tilsynet med virksomhederne, og CRD V kræver, at disse skal benyttes ved fastsættelsen af det vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag. For at implementere dette lægges der med lovforslaget op til at benytte Finanstilsynets eksisterende stresstest til at fastsætte det vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag. Finanstilsynets stresstest bygger på

Den Europæiske Tilsynsmyndigheds (EBA's) vejledning for tilsynsmæssige stresstest og er bl.a. derfor under løbende videreudvikling. Der kan derfor ikke fastsættes permanente stressforudsætninger, men Finanstilsynet har gennemsigtighed om de løbende stressforudsætninger på Finanstilsynets hjemmeside. Det er ikke hensigten, at Finanstilsynets stresstest ændres markant fra år til år, men der skal være mulighed for at kunne tilpasse modellen til væsentlige ændringer i økonomien eller ændringer i den fælles europæiske tilgang.

Det er korrekt, at ordlyden af § 124 a, stk. 3, i stedet burde være den del af det individuelle solvenskrav, som er fastsat til at afhjælpe risikoen for overdreven gearing.

2.7. Brud på det kombinerede kapitalbufferkrav samt gearingsgradbufferkravet

Finans Danmark bemærker, at ifølge CRD V implementeres ændringerne til manglende opfyldelse af det kombinerede bufferkrav og gearingsgradbufferkravet pr. 1. januar 2022, hvor det fremgår umiddelbart af lovforslagets § 5, at disse bestemmelser træder i kraft 28. december 2020.

Kommentar

Gearingsgradbufferkravet for G-SIFI'er træder først i kraft den 1. januar 2022 og skal derfor ikke opfyldes før. I CRD V indføres ændringer i artikel 141 b, 141 c samt artikel 142, stk. 1, som omhandler identifikationen af et brud på gearingsgradbufferkravet samt konsekvenserne heraf. Disse vil først kunne have relevans, når gearingsgradbufferkravet træder i kraft 1. januar 2022. Det er derfor korrekt, at identifikation af brud på gearingsgradbufferkravet samt konsekvenserne heraf først bør gælde pr. 1. januar 2022. Der vil blive justeret i lovforslaget.

2.8. Specifikke likviditetskrav for systemiske likviditetsrisici

Nationalbanken finder det af afgørende betydning, at det i bemærkningerne til forslaget fremhæves, at den eksisterende lovgivning og praksis for fastsættelse af specifikke likviditetskrav kan bibeholdes. Det bør endvidere fremhæves, at afskaffelsen af muligheden for at fastsætte specifikke likviditetskrav udelukkende på baggrund af systemiske likviditetsrisici ikke medfører en lempelse af de eksisterende likviditetskrav til danske finansielle virksomheder.

Kommentar

Ændringen er en del af implementeringen af CRD V og følger direkte af EU-reguleringen. Den eksisterende lovgivning på området kan således ikke bibeholdes.

Det bemærkes imidlertid, at følgende fremgår af de almindelige bemærkninger under Erhvervsministeriets overvejelser:

”I langt de fleste tilfælde, hvor integriteten af finansmarkederne er truet, er det imidlertid vurderingen, at grupper af finansielle virksomheder vil være individuelt påvirket af disse systemiske likviditetsrisici. Ændringen vurderes derfor ikke at få væsentlig betydning for Finanstilsynets mulighed for at fastsætte specifikke likviditetskrav fremadrettet. Ændringerne vurderes heller ikke at have nogen betydning for de specifikke likviditetskrav, som Finanstilsynet har fastsat hidtil og som fortsat vil være gældende.”

2.9. Fit & proper

2.9.1. Virksomhedens forpligtelse til at påse overholdelsen

Finans Danmark bemærker, at det foreslåede krav i § 64, stk. 5, om at den finansielle virksomhed er forpligtet til at påse overholdelsen af fit & properkravene i § 64, stk. 1, er overimplementering og en ny administrativ byrde for investeringsforvaltningsselskaber, som ikke er omfattet af CRD V.

Finans Danmark gør samtidig opmærksom på, at kravet vil forværre konkurrencesituationen for investeringsforvaltningsselskaber i forhold til forvaltere af alternative investeringsfonde, da sidstnævnte ikke bliver pålagt samme krav. Finans Danmark foreslår derfor, at investeringsforvaltningsselskaber skal undtages bestemmelsens anvendelsesområde.

Finans Danmark bemærker endvidere, at det er uklart, om kravet finder anvendelse for nøglepersoner. Finans Danmark foreslår, at ordlyden præciseres til: ”Den finansielle virksomhed er forpligtet til at påse overholdelsen af forpligtelserne i stk. 1 for medlemmer af bestyrelsen og direktionen.”

Finans Danmark bemærker desuden, at der er fastsat en række krav til efterlevelsen af forpligtelsen til at påse overholdelsen af § 64, stk. 1, i de specielle bemærkninger. Finans Danmark understreger, at forpligtelsen ligger hos den enkelte finansielle virksomhed, hvorfor det bør være op til denne at vurdere, hvordan forpligtelsen bedst opfyldes. Finans Danmark vurderer, at der er tale om lovgivning i bemærkningerne. Finans Danmark foreslår på den baggrund, at de specielle bemærkninger omformuleres, og såfremt Finanstilsynet finder det nyttigt, at der udarbejdes en vejledning på området.

Kommentar

Fit & proper-kravene til ledelsen og nøglepersoner i virksomheder på det finansielle område udspringer af virksomhedernes samfundsmæssige betydning.

Det er naturligt, at virksomheder, hvis ledelse og nøglepersoner er omfattet af kravene, påser overholdelsen heraf. Indsættelsen af det foreslåede § 64, stk. 5, har baggrund i formuleringen af CRD V, men vil gælde alle virksomheder på det finansielle område hvor ledelsen er omfattet af fit & proper-krav. Det er således til enhver tid den enkelte virksomheds opgave at sikre, at virksomheden overholder gældende lovgivning, herunder at virksomhedens ledelse og nøglepersoner overholder fit & proper-kravene.

Med nærværende lovforslag ændres der ikke i øvrige fit & proper-bestemmelser.

Det vil afhænge af virksomhedens størrelse, kompleksitet og forretningsmodel, hvad der skal til, for at virksomheden lever op til kravet om at påse overholdelsen af fit & proper-kravene. Med henblik på at give virksomhederne lige mulighed for at vælge metode til at sikre overholdelsen af kravet vil følgende afsnit udgå af bemærkningerne:

”I SIFI'er bør bestyrelsen foretage en vurdering af det enkelte medlems egnethed og hæderlighed mindst én gang om året. Mindre finansielle virksomheder kan foretage en sådan systematisk revurdering med længere tids mellemrum. For pengeinstitutter, der ikke er et SIFI-institut, og fondsmæglerselskaber I bør vurderingen foretages mindst hvert andet år.”

Kravet om fit & proper-godkendelse gælder i Danmark også nøglepersoner. Som en naturlig forlængelse af dette bør kravet om at påse overholdelsen af fit & proper-kravet også gælde i relation til virksomhedens nøglepersoner. Det anerkendes, at det ikke er helt klart med lovforslaget formulering, hvorfor det foreslås, at der indsættes en henvisning til kravet om at påse overholdelse af § 64, stk. 1, i § 64 c og d vedrørende nøglepersoner. Det er herudover fundet hensigtsmæssigt at flytte det foreslåede § 64, stk. 5 til § 64, stk. 3.

Endvidere foreslås det præciseret i § 64, stk. 3, som nu bliver stk. 4, at kravet om, at virksomheden skal påse overholdelse af egnetheds- og hæderlighedskravet også gælder finansielle holdingvirksomheder, blandede holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder. Det er i overensstemmelse med artikel 91, stk. 1, i CRD V.

2.9.2 Fit & proper i blandede holdingvirksomheder

Finanssektorens Arbejdsgiverforening savner en præcisering af, hvilke øgede efterlevelseseffekter Finanstilsynet forventer som konsekvens af fit & proper-kravet til blandede holdingvirksomheder.

Finanssektorens Arbejdsgiverforening bemærker endvidere, at det er problematisk, hvis godkendelsesprocessen for egnetheds- og hæderlighedsvurderinger af ledelsesmedlemmer i blandede holdingvirksomheder trækker ud, da rekrutteringsfasen er kritisk vigtig for virksomhedernes drift.

Kommentar

Udvidelsen af anvendelsesområdet for fit & proper-bestemmelsen til at omfatte ledelsesmedlemmer i blandede holdingvirksomheder er en direktivnær implementering af CRD V.

Der vil forventeligt være løbende efterlevelseseffekter i form af, at virksomheden løbende skal påse, om virksomhedens ledelsesmedlemmer lever op til kravene om egnethed og hæderlighed og oplyse Finanstilsynet herom, såfremt det ikke er tilfældet.

Finanstilsynet tilstræber ved alle fit & proper-godkendelser at behandle sagen hurtigst muligt. I den forbindelse skal det også bemærkes, at et ledelsesmedlem har mulighed for at tiltræde stillingen eller hvervet, før Finanstilsynet har godkendt vedkommende.

Det foreslås, at det præciseres i bestemmelsens ikrafttræden, at alene ledelsesmedlemmer i blandede holdingvirksomheder, som indtræder efter bestemmelsens ikrafttræden, skal godkendes af Finanstilsynet. Finanstilsynet er imidlertid fortsat bemyndiget til at gribe ind overfor et ledelsesmedlem i en blandede holdingvirksomhed, hvis Finanstilsynet vurderer, at vedkommende ikke længere lever op til kravene om egnethed og hæderlighed.

2.10. Indgrebsmulighed ved manglende egnethed

2.10.1. Overgangsperiode mv.

Finans Danmark bemærker, at der ikke er foreslået en overgangsordning for personer, der allerede er fit & proper-godkendt før lovforslagets ikrafttrædelse. Udvidelsen falder sammen med Fagudvalgets rapport om kompetence- og erfaringskrav samt ansvarsområder for direktionsmedlemmer og nøglepersoner. Finans Danmark foreslår, at der indføres en overgangsordning for personer, som allerede er indtrådt i ledelsen eller som nøgleperson før lovforslagets ikrafttræden, hvorefter disse ikke kan afsættes af Finanstilsynet på baggrund af en revurdering af deres egnethed.

Kommentar

Det findes ikke hensigtsmæssigt at undtage ledelsesmedlemmer, som er indtrådt i deres stilling eller hverv før ikrafttræden af indgrebsmuligheden. Særligt henset til den rolle ledelsesmedlemmerne spiller rent samfundsmæssigt er det vigtigt for tilliden til den finansielle sektor, at de finansielle virksomheder til enhver tid ledes af kompetente og egnede personer. Hensigten med forslaget er, at Finanstilsynet skal kunne gribe ind, hvis et ledelsesmedlem ikke længere kan anses for at have den tilstrækkelig viden, faglige kompetence eller erfaring til stillingen eller hvervet efter sin indtræden. Det bør være muligt at afsætte et medlem af ledelsen uanset om vedkommende er indtrådt før eller efter lovforslagets ikrafttræden.

Et indgreb fra Finanstilsynet skal være proportionalt, og der skal derfor være tale om, at ledelsesmedlemmet har udvist en konkret adfærd eller passivitet, som giver anledning til at vurdere, at ledelsesmedlemmet ikke længere kan anses som egnet. Bestemmelsen vil ikke blive anvendt alene pga. manglende opfyldelse af eventuelle kommende krav, f.eks. antal års erfaring eller ledelseerfaring, som måtte blive implementeret på baggrund af Fagudvalgets anbefalinger. Bestemmelsen forventes kun anvendt i tilfælde, hvor en person har svigtet sin hverv eller stilling i en sådan grad, at vedkommende må anses for ikke at være egnet til stillingen. Det vil ikke være hensigtsmæssigt, at denne indgrebsmulighed afskæres i relation til personer, som har tiltrådt deres stilling eller hverv før lovens ikrafttræden, hvis de efterfølgende viser sig ikke at være egnede til stillingen, og virksomheden ikke selv tager konsekvensen af dette. Det foreslås med nedenstående afsnit, at det præciseres yderligere i bemærkningerne, at der skal være tale om alvorlige svigt:

”Der vil være tale om tilfælde, hvor en person i alvorlig grad har vist sig ikke at være egnet til sin stilling. F.eks. kan der være tale om, at et direktionsmedlems adfærd viser, at vedkommende ikke har den tilstrækkelig viden om den finansielle regulering til at bestride det område, som vedkommende har ansvaret for. Dette til trods for, at både Finanstilsynet og ledelsen i forbindelse med vedkommendes tiltræden vurderede, at vedkommende formelt opfyldte kravene om tilstrækkelig viden. Finanstilsynet vil alene kunne afsætte et ledelsesmedlem i tilfælde af alvorlige svigt, hvor det ikke er muligt at rette op på den manglende egnethed inden for en relevant tidshorisont.”

2.10.2. Anvendelsesområde – forsikringsselskaber

Forsikring & Pension bemærker, at udvidelsen af Finanstilsynets indgrebsmuligheder i forbindelse med en persons manglende egnethed for gruppe 1-forsikringsselskaber udgør overimplementering.

Kommentar

Af Solvens II-direktivets artikel 34, stk. 2, fremgår det, at tilsynsmyndighederne skal have beføjelse til at træffe alle nødvendige foranstaltninger, herunder, hvor det er relevant, administrative eller finansielle foranstaltninger, over for forsikrings- og genforsikringsselskaber og medlemmerne af deres administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan. Af Solvens II-direktivets artikel 41, stk. 5, 2. afsnit, fremgår det endvidere, at medlemsstaterne sikrer, at tilsynsmyndighederne har de nødvendige beføjelser til at kunne forlange, at ledelsessystemet forbedres med henblik på at sikre overholdelse af kravene i artikel 42-49. Artikel 42-49 i Solvens II-direktivet vedrører krav til egnethed og hæderlighed for medlemmer af ledelsen og nøglepersoner.

Artikel 34 og 41, stk. 5, 2. afsnit er implementeret i § 351 i lov om finansiel virksomhed. Her er Finanstilsynets indgrebsmuligheder med påbud dog afgrænset til bestyrelsesmedlemmer, direktører og ansatte i nøglepositioner i gruppe 1-forsikringsselskaber, der ikke opfylder kravene om hæderlighed i § 64, stk. 1, nr. 2-6, jf. § 351, stk. 1-2 og 4.

Med lovforslaget udvides Finanstilsynets indgrebsmuligheder så Finanstilsynet kan påbyde et medlem af bestyrelsen at nedlægge sit hverv eller påbyde en finansiel virksomhed at afsætte et direktionsmedlem eller en ansat, der er udpeget som nøgleperson i et gruppe 1-forsikringsselskab, hvis vedkommende ikke opfylder kravene om egnethed i § 64, stk. 1, nr. 1. Udvidelsen af Finanstilsynets indgrebsmuligheder er ikke overimplementering for så vidt angår gruppe 1-forsikringsselskaber, men sikrer derimod en implementering af de to artikler i Solvens II.

Finanstilsynet foreslår, at det præciseres i bemærkningerne til bestemmelsen, at ændringen for gruppe 1-forsikringsselskaberne følger af de ovennævnte artikler i Solvens II.

2.11. Krav om kollektiv egnethed i bestyrelsen

Finans Danmark bemærker, at der lovgives i bemærkningerne, når det fremgår af bemærkningerne, at ”I gruppe 1- og 2-pengeinstitutter og større realkreditinstitutter skal der være mindst ét bestyrelsesmedlem med ledelseserfaring fra anden relevant finansiel virksomhed (...)”. Finans Danmark bemærker endvidere, at kravet ikke følger af den foreslåede bestemmelse eller af CRD V, men af Finanstilsynets vejledning på området.

Finans Danmark foreslår, at det præciseres, hvad der skal forstås ved ”tilstrækkelig bred erfaring”, såfremt det ikke allerede fremgår af Finanstilsynets vejledning på området.

Kommentar

Det følger af artikel 91, stk. 7, i CRD V, at bestyrelsen kollektivt skal have tilstrækkelig bred erfaring. Betragtningerne om bestyrelsens erfaring i Finanstilsynets nuværende vejledning om bestyrelsens evaluering af dens kollektive egnethed i pengeinstitutter og realkreditinstitutter m.fl. er udtryk for, hvad Finanstilsynet opfatter som tilstrækkelig bred erfaring. Det fremgår af vejledningen, at mindst ét medlem af bestyrelsen i et større penge- og realkreditinstitutter skal have ledelseserfaring fra en anden relevant finansiel virksomhed, ligesom mindst ét medlem af bestyrelsen i et realkreditinstitut skal have indsigt i obligationsmarkedet. Hvad der i øvrigt er tilstrækkeligt, vil altid afhænge af den enkelte virksomheds forretningsmodel og risikoprofil, hvorfor det ikke kan angives udtømmende.

Det foreslås at flytte kravet om bestyrelsens kollektive egnethed i § 70, stk. 4 til en ny § 64 e, stk. 1.

Da det vurderes at være et minimumskrav for at kunne opfylde kravet om tilstrækkelig kollektiv erfaring i bestyrelsen i et gruppe 1- og 2-pengeinstitut og et større realkreditinstitut, at mindst ét bestyrelsesmedlem har ledelseserfaring fra en anden relevant finansiel virksomhed foreslås det, at indsætte et krav om, at mindst ét bestyrelsesmedlem i et sådant institut skal have ledelseserfaring fra anden relevant finansiel virksomhed som et nyt § 64 e, stk. 2. Det foreslås endvidere at indsætte et krav om, at realkreditinstitutter skal have mindst ét medlem af bestyrelsen med erfaring eller dybere indsigt i obligationsmarkedet i et nyt § 64 e, stk. 3. Herved skabes der også større gennemsigtighed omkring kravene til bestyrelsen.

2.12. Aflønningsreglerne

2.12.1. De politiske aftaler og direktivnær implementering

Finanssektorens Arbejdsgiverforening bemærker, at en undersøgelse fra EU-Kommissionen har vist, at flere af de gældende aflønningsprincipper – navnlig lønudskyldelse og udbetaling i form af finansielle instrumenter – er uforholdsmæssigt belastende for små pengeinstitutter. Finanssektorens Arbejdsgiverforening mener, at forudsætningerne for de politiske aftaler, der dannede grundlag for de skærpede regler, har ændret sig. Derfor bør der politisk ske en drøftelse af, hvordan aflønningsreglerne bør udformes i Danmark under behørig iagttagelse af CRD V og de meget bureaukratiske regler, som i dag pålægges mindre pengeinstitutter.

Finanssektorens Arbejdsgiverforening bemærker, at det fremgår af pkt. 8 om forholdet til EU-retten og i det sammenfattende skema i pkt. 10, at implementeringen er udtryk for direktivnær implementering, men at lovforslaget på udvalgte områder går videre for at sikre den finansielle stabilitet og sammenhængen med øvrig national lovgivning. De nationale aflønningsregler er udtryk for dansk overimplementering, og det bør med rette fremgå heraf, jf. vejledningen om lovkvalitet som udarbejdet af Justitsministeriet.

Kommentar

Den politiske aftale om forsvarlig aflønningspolitik i den finansielle sektor fra den 31. august 2010 blev til på den baggrund, at det under finanskrisen konstateredes, at en række pengeinstitutter havde indført uhensigtsmæssige aflønningsordninger for ledelsen og de væsentlige risikotagere. Implementering af direktivets undtagelser for små pengeinstitutter vil ikke være i overensstemmelse med denne aftale.

Incitamentsstrukturerne i mange af de den gang observerede aflønningsordninger forstærkede den i forvejen høje risikoappetit i sektoren. Og dette gjorde sig gældende både i små og store pengeinstitutter. På den baggrund findes det ikke hensigtsmæssigt at introducere undtagelser i reglerne for mindre institutter i strid med den politiske aftale.

Det tydeliggøres i bemærkningerne, at der er tale om overimplementering.

2.12.2. Udskydelsesperioden for udbetaling af variabel løn

Finans Danmark bemærker, at kravene til udskydelsesperioden for variabel løn i CRD V gælder for medlemmer af direktionen i SIFI-institutter, og at afgrænsningen ikke fremgår tydeligt af lovforslaget. For at sikre en direktivnær implementering bør forlængelsen af udskydelsesperioden alene gælde for medlemmer af direktionen i et SIFI-institut og ikke vedrøre alle institutter.

Kommentar

Det fremgår ikke af CRD V, at udvidelsen af udskydelsesperioden til fem år er begrænset til direktionen i SIFI-institutter, men derimod at udskydelsesperioden for direktionen i SIFI-institutter skal være mindst fem år. Udskydelsesperioden for ledelsesmedlemmer og væsentlige risikotagere i øvrige institutter skal være mellem fire og fem år. Målet med implementeringen af ændringerne i aflønningsreglerne i CRD V har været at videreføre hensynet bag de politiske aftaler på aflønningsområdet, hvorefter udskydelsesperioden for ledelsesmedlemmer, uanset virksomhedens størrelse, er længere for ledelsesmedlemmer end for væsentlige risikotagere. Udskydelsesperioden bør derfor være 5 år for ledelsesmedlemmer i samtlige institutter.

2.12.3. Kønsneutral lønpolitik

Finanssektorens Arbejdsgiverforening bemærker, at aflønningspolitikken som udgangspunkt gælder for bestyrelsen, direktionen og væsentlige risikotagere, hvorfor Finanssektorens Arbejdsgiverforeningen undrer sig over,

at kravet om kønsneutral lønpolitik skal finde anvendelse for alle ansatte, hvilket ikke fremgår af CRD V.

Finanssektorens Arbejdsgiverforening gør opmærksom på, at det allerede følger af ligelønsloven, at der ikke må finde en hverken direkte eller indirekte lønmæssig forskelsbehandling sted, hvorfor det synes unødvendigt at indføre et krav om kønsneutralitet i lønpolitikken.

Finanssektorens Arbejdsgiverforening bemærker endvidere, at på det finansielle arbejdsmarked er en meget stor del af medarbejderne omfattet af kollektive overenskomster. Finanssektorens Arbejdsgiverforening er derfor interesseret i at høre, hvorvidt reglerne for kønsneutral lønpolitik skal udvides til medarbejdere, som er omfattet af kollektive overenskomster, jf. betragtning nr. 69 i CRD IV og § 77 a, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed.

Finanssektorens Arbejdsgiverforening foreslår, at reglerne om kønsneutral lønpolitik først træder i kraft, når EBA's retningslinjer er trådt i kraft. Alternativt, at der på nuværende tidspunkt alene sker en minimums- og direktivnær implementering af reglerne, således der eksempelvis i bekendtgørelse kan tages højde for senere regler fra EBA.

Kommentar

Det følger på nuværende tidspunkt af § 77 d, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab, et investeringsforvaltningsselskab og en finansiel holdingvirksomhed skal have en skriftlig lønpolitik, der er i overensstemmelse med og fremmer en sund og effektiv risikostyring. Bestemmelsen om lønpolitik finder anvendelse for alle ansatte og er ikke afgrænset til bestyrelsen, direktionen og væsentlige risikotagere. Derfor er det naturligt, at kravet om en kønsneutral lønpolitik finder anvendelse for alle ansatte.

Det følger af artikel 74, stk. 1, 1. afsnit i CRD V, at virksomhederne skal have en aflønningspolitik. Det fremgår ikke nærmere af direktivet, hvem der er omfattet af denne lønpolitik. Det fremgår imidlertid klart af EBA GL on sound remuneration policies, at virksomheden skal have en lønpolitik for alle medarbejdere: "I henhold til artikel 74 i direktiv 2013/36/EU skal institutter have en aflønningspolitik for alle medarbejdere." Det vurderes også at ville være gældende for bestemmelser om kønsneutral lønpolitik.

Kravet om en kønsneutral lønpolitik er en implementering af kravet i CRD V. Danmark er forpligtet til at implementere CRD V senest den 28. december 2020, hvorfor Finanstilsynet ikke har mulighed for at udskyde ikrafttrædelsen af bestemmelsen.

Lovforslaget regulerer alene regler for lønpolitikken og ikke kollektive overenskomster eller individuelle ansættelsesaftaler.

2.12.4. Koncernreglerne vedr. aflønning

Finanssektorens Arbejdsgiverforening bemærker, at koncernreglerne synes meget brede og kan medføre uklarhed i lovgivningen. Finanssektorens Arbejdsgiverforening foreslår, at der indføres en mere direktivnær tilgang.

Kommentar

Artikel 109 i CRD V omhandler bl.a., hvilke virksomheder i en koncern der på konsolideret niveau er omfattet af aflønningsreglerne i CRD, og hvilke der er undtaget.

For at sikre en direktivnær implementering af artikel 109 i CRD V foreslås det, at § 77 g, stk. 1, ophæves, og at bemyndigelsen i § 77 h, stk. 4, anvendes til at fastsætte reglerne i bekendtgørelsesform. Herved kan bestemmelsen i artikel 109 i CRD V implementeres i sammenhæng med de øvrige bestemmelser om aflønning i koncerner.

2.12.5. Ikrafttræden for reglerne om variabel løn

Finanssektorens Arbejdsgiverforening bemærker, at lovforslaget ikke synes at forholde sig til, om og i givet fald hvordan det får virkning for eksisterende aftaler om variabel løn. Finanssektorens Arbejdsgiverforening opfordrer til, at der både i ikrafttrædelsesbestemmelsen og i de særlige bemærkninger hertil tages stilling til dette spørgsmål, herunder særligt ændringer i udskydelsesperioden. Finanssektorens Arbejdsgiverforening foreslår, at de nye regler gælder variabel aflønning, der optjenes efter den 28. december 2020.

Kommentar

Ikrafttrædelsestidspunktet, herunder anvendelsen i relation til gældende ansættelsesaftaler og den forlængede udskydelsesperiode, præciseres, så det tydeligt fremgår, at for eksisterende aftaler om variabel løn vil reglerne om den udvidede udskydelsesperiode kun gælde for variabel løn optjent efter den 28. december 2020.

2.13. Eksponeringer mod nærtstående

Finans Danmark bemærker, at den foreslåede ændring af § 78, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, som har til formål at implementere tilføjelsen til artikel 88 i CRD V, går videre end direktivet kræver. Det skyldes, at det efter den gældende § 78, stk. 1, alene er ved bestyrelsens godkendelse, at

finansielle virksomheder kan bevilge eksponeringer eller modtage sikkerhedsstillelse for de i § 78, stk. 4, berørte parter.

Finans Danmark bemærker endvidere, at det burde præciseres i bemærkningerne, hvad der menes med ”kvalificeret andel”.

Kommentar

Artikel 88, stk. 1, i CRD V har til formål at sikre, at eksponeringer mod medlemmer af ledelsesorganet og deres nærtstående dokumenteres behørigt. Herudover har bestemmelsen til formål at definere, hvad der forstås med nærtstående.

Dokumentationskravet og definitionen af nærtstående i form af personer, der er knyttet til direktører ved ægteskab, samliv i 2 år eller slægtskab i ret op- eller nedstigende linje eller som søskende, og med virksomheder, for hvilke sådanne personer er direktører, findes allerede i den gældende § 78, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed.

For en korrekt implementering af CRD V, er definitionen i § 78, stk. 4, udvidet til også at omfatte nærtstående som har en kvalificeret andel af en kommerciel enhed.

Den foreslåede ændring har ikke til hensigt at ændre på eksponeringsforbuddet efter § 78, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Den foreslåede ændring har blot til formål at præcisere, hvornår en person anses for at være nærtstående. Det vurderes, at der ikke er tale om overimplementering.

Henvisningen til kvalificerede andele skal forstås i overensstemmelse med definitionen heraf i § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed. Den foreslåede ændring har ikke til hensigt at ændre på definitionen af kvalificerede andele efter loven.

2.14. Ny afgiftsmodel for betalingsinstitutter og e-pengeinstitutter

Finans Danmark anfører, at antallet af udestående og gennemførte betalingstransaktioner afspejler størrelsen på instituttet, men ikke tager højde for kompleksiteten af de produkter, der udbydes. Efter Finans Danmarks opfattelse vil et institut, der udbyder mange komplekse produkter, men knap så mange transaktioner, alt andet lige trækker samme ressourcer fra Finanstilsynet.

Finans Danmark finder endvidere, at der bør indføres flere afgiftskategorier, da trækket på Finanstilsynet må antages at være det samme for et institut med transaktioner på lige under 100 mia. kr. som på lige over 100 mia. kr. til trods for, at sådanne to institutter skal betale en forskellig afgift.

Finans Danmark foreslår endvidere, at der gennemføres en evaluering af afgiftsreglerne for e-penge- og betalingsinstitutter to år efter lovens ikrafttræden med henblik på at evaluere hensigtsmæssigheden af afgiftsstrukturen.

Dansk Fintech Alliance støtter forslaget om en differentieret afgiftsmodel, men finder, at der enten i ordlyden af det foreslåede § 361, stk. 3, eller i bemærkningerne til bestemmelsen bør præciseres, at den beløbsmæssige værdi ikke kun omhandler det enkelte betalingsinstituts gennemførte betalingstransaktioner, men også betalingsinstituttets gennemførte betalingsinitieringer.

Dansk Fintech Alliance finder endvidere, at det bør præciseres, at nystartede betalingsinstitutter, herunder betalingsinitieringstjenesteudbydere, som endnu ikke har gennemført betalingstransaktioner/betalingsinitieringer i bestemmelsens forstand automatisk starter på det første/laveste afgiftstrin i trappemodellen.

Kommentar

Lovforslaget har til formål at indføre en simpel afgiftsmodel, som er administrativt anvendelig og som er let forståelig for de virksomheder, der er omfattet af afgiftspligten. Det er hensigten med den foreslåede ordning, at langt hovedparten af de virksomheder, som er underlagt tilsyn efter lov om betalinger, vil falde i den midterste kategori. Disse virksomheder vil betale en afgift, som er sammenlignelig med den afgift, der gælder for betalings- og e-pengeinstitutter efter de gældende regler. Det er dermed hensigten med forslaget, at kun de mindste og de største virksomheder, der er underlagt tilsyn, falder under de øvrige kategorier.

Det vil være uhensigtsmæssigt at indføre en afgiftsmodel, der lægger vægt på kompleksiteten af den enkelte virksomheds forretningsmodel, da dette ikke alene vil være vanskeligt at administrere i praksis, men tilmed vil medføre en væsentlig usikkerhed for de virksomheder, der er omfattet af afgiftspligten, da det vil gøre det sværere for virksomheden på forhånd at påregne, hvilken afgiftskategori den vil falde under.

Den foreslåede ordning vil løbende blive evalueret i takt med markedets udvikling og på baggrund af erfaringer med afgiftsmodellens anvendelse i praksis.

Den foreslåede afgiftsmodel har til hensigt at omfatte alle betalings- og e-pengeinstitutter, som udbyder betalingstjenester eller udsteder elektroniske penge efter lov om betalinger. Det er hensigten med lovforslaget, at også betalingstransaktioner, der gennemføres som led i betalingsinitiering, omfattes af lovforslaget, uanset at betalingsinstituttet, der gennemfører beta-

lingsinitieringen, ikke selv gennemfører betalingstransaktionen. Det bemærkes derudover, at udbydere, der endnu ikke har gennemført betalingstransaktioner, efter den foreslåede bestemmelses ordlyd falder i den laveste afgiftskategori, da virksomhedernes samlede gennemførte betalingstransaktioner for de forudgående 12 måneder vil være mindre end 250 millioner kr.

Det vil blive præciseret i bemærkningerne til bestemmelsen, at afgiftsmodellen ligeledes omfatter betalingsinitieringer.

2.15. Bemyndigelse til at fastsætte kompetencekrav for ansatte i investeringsforvaltningsselskaber

Finanssektorens Arbejdsgiverforening foreslår, at erhvervsministeren ved udnyttelsen af bemyndigelsen giver investeringsforvaltningsselskaberne en mulighed for at indrette sig efter de kommende kompetencekrav, samt giver selskaberne en fornuftig overgangsordning i tråd med den, der blev anvendt ved implementering af kompetencekrav i medfør af forsikringsdistributionsdirektivet.

Kommentar

Ved udmøntningen af bemyndigelsen til at fastsætte kompetencekrav til ansatte i investeringsforvaltningsselskaber vil der være fokus på at sikre investeringsforvaltningsselskaberne en rimelig tid til at indrette sig efter de nye kompetencekrav.

3. Oversigt over hørte organisationer, myndigheder m.v.

3.1. Organisationer

Aalborg Universitet

Aarhus BSS

Advokatsamfundet

Akademisk Arkitektforening

Akademikerne Andelskassen

Arbejderbevægelsens Erhvervsråd

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP)

Copenhagen Business School (CBS)

CEPOS

Computershare
Dansk Fintech Alliance (DAFINA)
Danish Venture Capital and Private Equity Association (DVCA)
Danmarks Nationalbank Danmarks Skibskredit A/S
Dansk Aktionærforening
Dansk Arbejdsgiverforening
Dansk Byggeri Dansk Ejendomsmæglerforening
Dansk Energi
Dansk Erhverv
Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM)
Dansk Industri Dansk Iværksætter forening
Dansk Investor Relations Forening – DIRF
Dansk Kredit Råd
Dansk Management
Råd Dansk Metal
Dansk Standard
Danske Advokater
Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening
Danske Maritime
Danske Rederier
Danske Regioner
Den Danske Aktuarforening
Den Danske Dommerforening
Den Danske Finansanalytikerforening
Den danske Fondsmæglerforening
Det nationale netværk af virksomhedsledere
Det økonomiske råds sekretariat (DØRS)
Drivkraft Danmark
Ejendomsforeningen
Experian
Fagbevægelsens Hovedorganisation

Foreningen af Danske Forsikringsmæglere og Forsikrings Agenturer (FDFA)

Foreningen for Distance- og Internethandel (FDIH)

Finans Danmark

Finans og Leasing

Finansforbundet

Finanshuset i Fredensborg A/S

Finansiel Stabilitet

Finanssektorens Arbejdsgiverforening

First North

Forbrugerrådet Tænk

Forbrugsforeningen Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikringsselskaber

Foreningen af Interne Revisorer v/ Kim Stormly Hansen

Foreningen Danske Revisorer

Foreningen for platformsøkonomi

FOREX

Forsikring & Pension

Forsikringsforbundet

Forsikringsmæglerforeningen, v/ Direktør Flemming Kosakewitsch

FSR – danske revisorer

Garantiformuen

Garban-Intercapital Scandinavia

HK

Horesta Arbejdsgiverorganisation

Håndværksrådet

Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO)

Intertrust (Denmark)

ISACA Denmark Chapter

IT-branchen

KommuneKredit

Kommunernes Landsforening

Komiteen for god selskabsledelse
Kromann Reumert
Kuratorforeningen
Københavns Universitet
Landbrug & Fødevarer
Landsdækkende banker
Landsforeningen af forsvarsadvokater
Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug
Ledernes Hovedorganisation
Liberale Erhvervs Råd
Lokale Pengeinstitutter (LOPI)
Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD)
Mybanker
NASDAQ Copenhagen A/S
Nets A/S
Nokas Kontantservice P/S
Nordic Blockchain Association
Oxfam IBIS
Parcelhusejernes Landsforening
Postnord Juridiske afdeling
Revisornævnet
Roskilde Universitetscenter
Skibs- og Bådebyggeriets Arbejdsgiverforening
Syddansk Universitet
Telekommunikationsindustrien i Danmark
Udbetaling Danmark
VP Securities A/S
Western Union
Thomson Reuters Nordic
Transparency International Danmark
Ørsted

3.2. Færøerne og Grønland

Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden på Færøerne
Grønlands Selvstyre via Rigsombudsmanden i Grønland

3.3. Ministerier, styrelser m.v.

Beskæftigelsesministeriet

Børne- og Socialministeriet

Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet

Erhvervsministeriet

Finansministeriet

Forsvarsministeriet

Justitsministeriet

Kirkeministeriet

Kulturministeriet

Miljø- og Fødevarerministeriet

Skatteministeriet

Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK)

Statsministeriet

Sundheds- og Ældreministeriet

Transport-, Bygnings- og Boligministeriet

Uddannelses- og Forskningsministeriet

Udenrigsministeriet

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Undervisningsministeriet

Økonomi- og Indenrigsministeriet

Digitaliseringsstyrelsen

Domstolsstyrelsen

Erhvervsstyrelsen

Forbrugerombudsmanden

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen

Moderniseringsstyrelsen

Patent- og Varemærkestyrelsen

Sikkerhedsstyrelsen

Søfartsstyrelsen

Datatilsynet

Nævnenes Hus

Den Europæiske Centralbank

Følgende organisationer, myndigheder m.v. har haft bemærkninger til lovforslaget:

Dansk Fintech Alliance (DAFINA)

Datatilsynet

Finans Danmark

Finanssektorens Arbejdsgiverforening

Forsikring & Pension

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen

Lokale Pengeinstitutter (LOPI)

Nationalbanken

Nævnenes Hus